

45 ปี

บ้านพักฉุกเฉิน

สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์
พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ

เรียบเรียง : เมทินี พงษ์เวช

ออกแบบและกราฟฟิก : ศิริพร สายบัว

ทีมงาน : อุษา เลิศศรีสันต์

กรวิณฑ์ วรสุข

รัจนา ศุภเมธิน

จิตรรา นวลละออง

มนัสนันท์ เกิดวร

พิมพ์ : ธันวาคม 2568

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์เดือนตุลา

โทร. 08-6341-0155 Line ID : octoberprint

E-mail : octoberprint50@hotmail.com

สารบัญ

	หน้า
บ้านพักฉุกเฉิน...ของเรา	1
บริบท	2
จุดเริ่มต้นของบ้านพักฉุกเฉิน	3
การให้ความช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กที่ประสบปัญหา	6
ย้อนมอง... 45 ปีของการดำเนินงานของบ้านพักฉุกเฉิน	12
ระยะที่ 1 : 15 ปีแรกของการวางรากฐาน	13
ปี พ.ศ. 2523 - พ.ศ. 2538	
ระยะที่ 2 : 15 ปีของการเติบโต	16
ปี พ.ศ. 2538 - พ.ศ. 2553	
ระยะที่ 3 : 15 ปีของการดำเนินงานในบริบทของสังคมที่ท้าทาย	25
ปี พ.ศ. 2553 - ปัจจุบัน	
รูปธรรมของผลงาน	32
ความช่วยเหลือที่ผู้หญิงและเด็กได้รับ	33
คำบอกเล่าของเธอทั้ง 5	34
แหล่งเรียนรู้และเผยแพร่เกี่ยวกับปัญหาของผู้หญิงและเด็ก	38
ด้วยความซาบซึ้งและขอบคุณ	45
โครงสร้างการบริหารและดำเนินงาน	50
คณะกรรมการ กรรมการที่ปรึกษา ผู้บริหารและคณะเจ้าหน้าที่	51

บ้านพักฉุกเฉิน...ของเรา

บ้านพักฉุกเฉินของเรา

บริบท

หากย้อนเวลาไป 40 - 50 ปี สถานภาพทางสังคมของผู้หญิงไทยในขณะนั้น ในภาพรวมก็เป็นที่ยอมรับกันมากขึ้น ในโลกของการทำงาน ผู้หญิง มีบทบาทมากขึ้นอย่างชัดเจน ส่วนหนึ่งจากโอกาสทางการศึกษาที่ขยายกว้างมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม เส้นขีดบทบาทของผู้ชายและหญิง ก็ยังคงให้ผู้หญิงมีบทบาทสำคัญในครอบครัว ในขณะที่ภาพลักษณ์และบทบาทของผู้ชาย ล่วงเลยไปนอกเขตบ้าน มีหน้าที่คุ้มครองดูแลครอบครัว เป็นผู้นำ และมีบทบาทบนเวทีสาธารณะ ในส่วนของสถานภาพทางกฎหมาย แม้จะมีระบุในรัฐธรรมนูญฉบับแรกว่า “บุคคลย่อมเสมอกัน ในกฎหมาย และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน” มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475 ก็ตาม แต่กฎหมายที่เลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงก็ยังปรากฏตามมา และก็ได้มีความพยายามของกลุ่ม นักกฎหมายหญิงที่ต่อสู้เพื่อสิทธิและความเสมอภาค ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบที่ ให้ความเสมอภาคต่อผู้หญิงในหลายกรณี

ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว การเคลื่อนไหวในบริบทโลก ได้เอื้อให้กระแสการตื่นตัวของ ผู้หญิง เพิ่มมากขึ้นเช่นกัน การประชุมระดับโลกว่าด้วยเรื่องสตรีครั้งที่ 1 จัดขึ้นโดยองค์การ สหประชาชาติ เมื่อ ปี พ.ศ.2518 / ค.ศ.1975 ตามมาด้วยครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 และโดยเฉพาะ ครั้งที่ 4 ที่จัดขึ้น ณ กรุงปักกิ่ง ในปี พ.ศ. 2538 / ค.ศ.1995 ที่มีการลงนามในปฏิญญาและแผน ปฏิบัติการปักกิ่งเพื่อความก้าวหน้าของสตรี นับเป็นแรงกระตุ้นที่สำคัญสำหรับการพัฒนา สถานภาพของผู้หญิงในช่วงต่อมา ประเด็นปัญหาที่ผู้หญิงประสบถูกหยิบยกมามากขึ้น และมีการรวมตัวของกลุ่มที่ทำงานเพื่อผู้หญิงมากขึ้น โดยในช่วงระยะต้น ๆ นั้น จุดเน้นเริ่มที่การ สงเคราะห์ช่วยเหลือ เสริมสร้างโอกาส และพัฒนาศักยภาพและความสามารถ ก่อนที่จะขยาย กรอบให้ครอบคลุมการต่อสู้รณรงค์ สร้างความเป็นธรรม ระหว่างหญิงชายในระยะต่อมา

จุดเริ่มต้นของบ้านพักฉุกเฉิน

ท่ามกลางบรรยากาศความต่อเนื่องของการรณรงค์ของกลุ่มนักกฎหมายหญิงจากบริบทข้างต้น ที่จะสร้างเสริมสถานภาพของผู้หญิงทั้งทางด้านกฎหมาย เศรษฐกิจและสังคม คุณหญิงกนิษฐา วิเชียรเจริญ มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างมาก ในฐานะที่เป็นนักกฎหมาย และร่วมรณรงค์เพื่อสิทธิที่เท่าเทียมของผู้หญิง และจากประสบการณ์ในการให้บริการให้คำปรึกษาทางกฎหมาย คุณหญิงได้รับรู้ปัญหาและความทุกข์ยากของผู้หญิงที่มีทั้งถูกทารุณกรรมจากคนในครอบครัว บ้างก็ถูกข่มขืนจากคนใกล้ตัว บ้างก็โดนรุมเข้ามาหางานทำในกรุงเทพฯ แต่กลับถูกล่วงละเมิดบังคับให้ค้าประเวณี การให้คำปรึกษาปัญหาทางด้านกฎหมายนั้น ไม่สามารถเยียวยาปัญหาได้ทั้งหมด กระบวนการช่วยเหลือทางสังคมสงเคราะห์ มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันและน่าจะเป็นทางออกที่ช่วยได้ทางหนึ่ง และนั่นคือจุดเริ่มต้น

ห้องขนาดเล็กไม่ใหญ่นัก ณ บ้านถนนนครไชยศรี กลายเป็นจุดเริ่มต้นของบ้านพักฉุกเฉินในระยะเวลาต่อมา คุณหญิงได้เปิดบ้านพักตนเองรับผู้หญิงที่ประสบปัญหาเดือดร้อน เพื่อให้ความช่วยเหลือดูแล ในขณะนั้น ประเทศไทยยังไม่มีองค์กรใดหรือที่ใดเลยที่บริการที่พักชั่วคราวให้แก่ผู้หญิงโดยเฉพาะ

ที่พักพิงสำหรับผู้หญิงและเด็ก
ที่ประสบปัญหาความรุนแรง
แห่งแรกของประเทศไทย

หลังจากที่ได้ทดลองเปิดบ้านตัวเองเป็นบ้านพักฉุกเฉินมาระยะหนึ่งแล้ว คุณหญิงจึงได้เริ่มโครงการสร้างบ้านพักฉุกเฉินร่วมกับสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายขึ้น โดยได้ขอต่อเติมอาคารชั้น 3 ของสมาคมฯ เพื่อเป็นที่พักพิงให้การดูแลแก่ผู้หญิงที่ประสบปัญหาเดือดร้อน และเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2523

สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย
ถนนสุขุทัย เขตดุสิต

บ้านพักฉุกเฉินหลังแรกจึงถือกำเนิดขึ้น เป็นที่พักพิงสำหรับผู้หญิงและเด็กแห่งแรกของประเทศไทยที่ดำเนินการโดยองค์กรพัฒนาเอกชน ตั้งอยู่ในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

บ้านพักฉุกเฉินเปิดทำการ 365 วัน ตลอด 24 ชั่วโมง ผู้ประสบปัญหาสามารถก้าวเข้ามาเป็นสมาชิกได้ทุกเมื่อ ความช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กในช่วงแรก ๆ นั้น ส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่ผู้หญิงถูกล่วงไปค้าประเวณี มีทั้งเด็กสาวไร้เดียงสา หญิงสาวต่างชาติที่ถูกเอเย่นต์เถื่อนหลอกลวง รวมถึงปัญหาความรุนแรงที่ผู้หญิงและเด็กได้รับจากครอบครัว

จากการดำเนินงานด้วยปณิธานที่มุ่งมั่น ไม่นานนัก บ้านพักฉุกเฉินก็เป็นที่รู้จักกว้างขวางว่า เป็นที่พักชั่วคราว ที่ให้คำปรึกษา และให้ทางเลือกเพื่อแก้ไขปัญหาชีวิตผู้หญิงและเด็กจำนวนมาก เมื่อมีผู้มาขอรับบริการความช่วยเหลือ ที่ถูกส่งมาจากหลายแห่ง ทั้งตำรวจ โรงพยาบาล พลเมืองดี หรือมาเองมากขึ้น บ้านพักหลังแรกจึงคับแคบไปถนัดตา คุณหญิงกนิษฐา จึงมองหาเส้นทางขยาย ซึ่งได้รับบริจาคที่ดิน จำนวน 21 ไร่ จากคุณรวีวรรณ บำรุงรักษ์ บริเวณทุ่งสีกัน ดอนเมือง การหาทุนเพื่อปลูกสร้างอาคารต่าง ๆ จึงค่อย ๆ เริ่มขึ้น

อาคารสำนักงานสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ

อาคารคุณหญิงสิน กักดินรเศรษฐ์

ด้วยความศรัทธาต่อแนวทางดำเนินงานสาธารณกุศล และความเสียสละมุ่งมั่นของคุณหญิงกนิษฐาในขณะนั้น ทำให้หน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศและผู้มีจิตศรัทธาได้ให้การสนับสนุนมากมาย เช่น 24 Hours Television NVT ประเทศญี่ปุ่น ได้บริจาคเงินสร้างอาคารบ้านพัก 2 ชั้น อดีตประธานาธิบดี Jimmy Carter และภรรยา Mrs. Rosalyn Carter ซึ่งได้มาเยี่ยมชมการดำเนินงานของบ้านพักฉุกเฉิน ได้ร่วมบริจาคเงินในนาม Global Funds 2000 Foundation เพื่อสร้างคลินิกผู้หญิง (อาคารจิมมี่-โรซาลิน คาร์เตอร์) ดูแลผู้หญิงที่ประสบปัญหาตั้งครรภ์ไม่พร้อมและต่อมาใช้เป็นศูนย์เลี้ยงเด็กอ่อน / เนอสเซอรี่ด้วย ส่วน Mr. Ryoichi Sasagawa ได้บริจาคเงินเพื่อสร้างอาคารสำหรับการศึกษาและฝึกอาชีพสตรี และกองทุนสำหรับใช้จ่ายดอกผลในการดำเนินงาน และ ท่านผู้หญิงเลอศักดิ์ สมบัติศิริ ร่วมสมทบทุนสร้างอาคาร 5 ชั้น เพื่อเป็นบ้านพักสำหรับผู้ประสบปัญหาอีกหลังหนึ่ง

อาคารโสมสวัสดิ
ที่พัก

อาคารจิมมี่-โรซาลิน คาร์เตอร์
คลินิกผู้หญิง / เนอสเซอรี่

อาคารวีเทรน

บ้านเด็ก

แรงสนับสนุนต่าง ๆ ที่ได้รับจากทุกภาคส่วนภายใต้การนำของคุณหญิงกนิษฐา วิเชียรเจริญ ทำให้บ้านพักฉุกเฉินสามารถให้บริการได้อย่างครอบคลุม เพื่อช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กที่ประสบปัญหาอย่างแท้จริง

การให้ความช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กที่ประสบปัญหา

ในรอบ 45 ปีของการให้ความช่วยเหลือผู้หญิงและเด็ก จะเห็นภาพของประเภทปัญหา ความเดือดร้อนที่ปรับเปลี่ยนไปตามบริบทของสังคม รวมถึง การบริการของภาครัฐและองค์กรพัฒนาเอกชน ที่มีการขยายงานกว้างขวาง และมีความเข้มข้นมากขึ้นเรื่อย ๆ จากการตระหนัก รับรู้และเข้าใจของคนในสังคมที่เพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับประเด็นที่เป็นปัญหาสำหรับผู้หญิง ในภาพรวม กลุ่มปัญหาที่ผู้หญิงและเด็กประสบ หากมองจากภาพกว้าง อาจกล่าวได้ว่า เป็นปัญหา ความรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ ทางเพศ ถูกทอดทิ้ง ติดเชื้อเอชไอวี ปัญหาเศรษฐกิจ หรือ ปัญหาครอบครัว

กลุ่มปัญหาที่บ้านพักฉุกเฉินให้การดูแลมาตลอดระยะเวลาตั้งแต่เริ่มต้น แต่ละช่วงเวลา อาจมีจำนวนที่มากน้อยแตกต่างกันไป แต่อาจแยกได้เป็นกลุ่มปัญหาใหญ่ ๆ ดังนี้

กลุ่มปัญหาท้องไม่พร้อม

เป็นกลุ่มปัญหาที่นับว่าเป็นกลุ่มใหญ่ที่มีผู้มาขอความช่วยเหลือ เป็นกลุ่มที่พักอาศัยอยู่นาน เนื่องจากเป็นผู้ที่กำลังตั้งครรภ์ ผู้ที่เพิ่งคลอด และ ทารก ผู้ที่มาขอความช่วยเหลือจากปัญหาท้องไม่พร้อมนั้น มีปัญหาจากสาเหตุหลายประการ ได้แก่ การถูกทอดทิ้ง สามี/คู่ไม่รับผิดชอบ ความพลัดพราก รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ถูกข่มขืน หรือไม่มีทักษะคุมกำเนิด ฯลฯ ปัญหาการท้องไม่พร้อม เป็นวิกฤติที่รุนแรงสำหรับผู้หญิง โดยเฉพาะที่อายุน้อย

การบริการของบ้านพักฉุกเฉิน เป็นการดูแลที่ครอบคลุม ประสานฝากครรภ์ / ขออนุญาตคลอด ค่าคลอด เตรียมความพร้อม “การเป็นแม่” ดูแลสุขภาพกายและจิตใจ จนกระทั่งพร้อมที่จะตั้งต้นชีวิตใหม่กับลูก รวมไปถึง การทำงานกับผู้ปกครองของแม่วัยใส และ การให้โอกาสแม่วัยใสที่ยังอยู่ในวัยเรียน ได้กลับไปศึกษาต่อจนจบมัธยมต้น หรือ มัธยมปลายแล้วแต่กรณี ภายใต้โครงการ เพิ่มต้นทุนชีวิตให้แก่แม่วัยใส

ผลสืบเนื่องจากปัญหาท้องไม่พร้อมประการสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ภาระเลี้ยงดูเด็ก บ้านพักฉุกเฉินจึงได้พยายามหามาตรการให้ความช่วยเหลืออย่างรอบด้านแก่ผู้หญิงที่ประสบ ปัญหาท้องไม่พร้อม โดยจัดตั้ง ศูนย์เลี้ยงเด็กอ่อน เพื่อดูแลเด็ก อายุตั้งแต่แรกเกิดถึงหนึ่งปีหรือ

สองปี ซึ่งแม่อาจจะฝากเลี้ยงในระหว่างที่กลับไปทำงานหารายได้ หรือ จนกว่าจะดำเนินการจัดการกับชีวิตได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งดูแลเด็กเล็กที่อยู่ระหว่างการรอพ่อแม่อุปถัมภ์ก่อนที่สถานสงเคราะห์ที่รับผิดชอบเรื่องการหาพ่อแม่อุปถัมภ์จะรับช่วงต่อ

ส่วนบ้านเด็ก ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ดูแลเด็ก ๆ อายุ 2- 12 ปี ที่แม่ฝากเลี้ยง เด็กที่ถูกทำร้ายทารุณ ที่จำต้องแยกจากครอบครัว ซึ่งมีการจัดกิจกรรมทักษะชีวิต รวมทั้งจัดการให้ได้รับการศึกษาจากโรงเรียนบำรุงรวิวรรณวิทยา ที่ตั้งอยู่ใกล้ ๆ ด้วย

กลุ่มปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง / ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ

เป็นกลุ่มใหญ่ที่สุดของผู้ที่เข้ามาขอความช่วยเหลือ มีหลายลักษณะทั้งปัญหาความรุนแรงทางกายและจิตใจที่ส่วนใหญ่มาจากสามีและคนในครอบครัว ปัญหาความรุนแรงทางเพศ ปัญหาเศรษฐกิจไม่มีที่פק ซึ่งในการช่วยเหลือนั้น ต้องแยกแยะปัญหาและสาเหตุ เพื่อให้การดูแลเป็นไปอย่างเหมาะสม นอกเหนือจากกระบวนการให้ความช่วยเหลือตามมาตรฐานของบ้านพักแล้ว ยังครอบคลุมไปถึงการช่วยเหลือพิเศษเฉพาะปัญหา รวมถึงทั้งความช่วยเหลือทางคดีความด้วย ในกรณีที่บ้านพักฉุกเฉินไม่มีความชำนาญ ก็จะได้จัดหาแหล่งความช่วยเหลือ เครือข่ายในการทำงานสังคมสงเคราะห์ หรือประสานเฉพาะเรื่องต่อไป

กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี / เอดส์

ในช่วงที่โรคเอดส์ได้รับการหยิบยกขึ้นเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ บ้านพักฉุกเฉินได้ให้ความช่วยเหลือผู้ติดเชื้อด้วย ซึ่งกลุ่มผู้ติดเชื้อเป็นอีกหนึ่งกลุ่มที่พักอาศัยค่อนข้างนาน เพราะต้องใช้เวลาในการเยียวยาจนกระทั่งร่างกายแข็งแรงขึ้น จัดให้ได้รับยาต้านไวรัส และสร้างพลังความเข้มแข็ง พร้อมทั้งฝึกอาชีพตามที่สนใจให้ หลายกรณีติดเชื้อจากสามี และไม่สามารถกลับสู่ครอบครัวได้ เนื่องจากถูกรังเกียจและตีตราจากครอบครัวและชุมชน จากการดำเนินงานเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กที่ติดเชื้อเอชไอวี / เอดส์ตลอดระยะเวลาประมาณ 25 ปีจนถึงปัจจุบัน บ้านพักฉุกเฉินได้เป็นที่พึ่งพาของผู้ป่วยเอดส์ประมาณ 1000 คน ทั้งนี้ บ้านผู้ป่วยเอดส์สามารถรองรับได้ 25 คนต่อวัน โดยมีผู้ช่วยพยาบาล นักจิตวิทยา ดูแลสุขภาพกายและจิตใจ และประสานงานกับแพทย์สถาบันบำราศนราดูร ที่ดูแลโรคติดต่ออย่างใกล้ชิด

ตัวอย่างของปัญหาที่ผู้หญิงประสบและมาขอความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน

หนึ่ง อายุ 34 ปี สามีขับรถแท็กซี่ ส่วนหนึ่งรับจ้างซักผ้า ทั้งคู่มีรายได้ไม่แน่นอน สามีเริ่มติดยาบ้า ดื่มสุรา และเล่นการพนัน เมื่อเมาสุราหรือเครียด จะทำร้ายหนึ่งและลูก ๆ เสมอ หนึ่งได้เคยแจ้งความหลายครั้ง จนครั้งสุดท้าย ถูกทำร้ายจนบาดเจ็บสาหัส เพื่อนบ้านเห็นเหตุการณ์ แต่ไม่มีใครช่วยเหลือ จนตำรวจสายตรวจมาเห็น จึงแนะนำให้หนึ่งและลูกไปขอรับความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน

นุ่น อายุ 39 ปี มีลูก 1 คน หลังจากสามีเสียชีวิตด้วยโรคเอดส์ ได้นำลูกไปฝากแม่ของตนเลี้ยง ส่วนตนเอง เดินทางมาหางานที่กรุงเทพ ทำงานไปได้ประมาณ 6 เดือน เริ่มไม่สบายและพบว่า ติดเชื้อเอชไอวี เมื่ออาการทรุดลง จึงเดินทางกลับไปอยู่บ้านเมื่อแม่และญาติทราบข่าวติดเชื้อเอชไอวี ต่างก็แสดงความรังเกียจ นุ่นน้อยใจจึงเดินทางมาขอรับความช่วยเหลือที่บ้านพักฉุกเฉิน

ปาน อายุ 14 ปี อาศัยอยู่กับแม่และพ่อเลี้ยง โดยต้องออกไปช่วยทำนาและเลี้ยงวัวกับแม่และพ่อเลี้ยงเป็นประจำ วันหนึ่งที่ออกไปกับพ่อเลี้ยงตามลำพัง พ่อเลี้ยงได้หลอกล่อและข่มขืน โดยข่มขืนไม่ให้บอกใคร เหตุการณ์เกิดขึ้นซ้ำหลายครั้ง จนตั้งครรภ์ แม่สังเกตเห็นและสอบถาม ปานจึงเล่าให้แม่ฟัง แม่ดำเนินคดีกับพ่อเลี้ยงและพาปานมาขอความช่วยเหลือที่บ้านพักฉุกเฉิน

กระบวนการช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กในบ้านพักฉุกเฉิน

การดูแลผู้ที่ประสบปัญหา เป็นไปอย่างครบวงจร โดยเฉพาะกรณีที่เข้ามาพักที่บ้านพักฉุกเฉิน ซึ่งรวมถึงตั้งแต่การให้คำปรึกษา เสริมสร้างทักษะชีวิต ดูแลด้านสุขภาพ ด้านกฎหมาย รวมทั้งการให้ได้รับการศึกษาและฝึกอาชีพที่สนใจ ในกรณีที่สามารถเชื่อมถึงครอบครัว ก็จะได้ดำเนินการฟื้นฟูดูแลเพื่อให้การคืนสู่ครอบครัวเป็นไปด้วยดี และในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา บ้านพักฉุกเฉินได้ริเริ่มการใช้ศิลปะบำบัดเชิงมานุษยวิทยาเพื่อการเยียวยาที่เป็นแนวทางที่นับว่าได้เอื้อต่อการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

กิจกรรมเสริมสร้างความรู้และทัศนคติ

ฝึกอาชีพ

ประชุมสหวิชาชีพ

เยี่ยมบ้าน

หลักการและจุดเน้นของการฟื้นฟูเยียวยา แก้ไขปัญหาของผู้ประสบปัญหา คือ กระบวนการเสริมสร้างพลัง (Empowerment) ที่มีผู้ประสบปัญหาเป็นศูนย์กลาง โดยนักสังคมสงเคราะห์ และนักจิตวิทยา ทุกสิ่งทุกอย่างที่ดำเนินการให้ เป็นการให้บริการที่ผู้ขอรับความช่วยเหลือไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

กระบวนการให้ความช่วยเหลือของบ้านพักฉุกเฉิน

1. บริการด้านสังคมสงเคราะห์ / จิตวิทยา

- จัดหาที่พักอาศัยชั่วคราว อาหาร ยา ของใช้ต่าง ๆ ที่จำเป็น รวมทั้งการจัดหาโรงเรียนให้กับบุตร
- นักสังคมสงเคราะห์ / นักจิตวิทยาให้คำปรึกษาให้กำลังใจ และร่วมกันสร้างทางเลือกโดยยึดผู้ประสบปัญหาเป็นศูนย์กลางโดยใช้แนวทางการเสริมสร้างศักยภาพ (Empowerment) รวมทั้งการใช้ศิลปะบำบัดในการเยียวยา
- การจัดทำ Case Conference ในเชิงสหวิชาชีพ รวมทั้งจัดกลุ่มบำบัดฟื้นฟูจิตใจ
- เป็นสื่อกลางขอความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากหน่วยงานรัฐ และเอกชน
- เยี่ยมบ้านสร้างความเข้าใจฟื้นฟู และเตรียมความพร้อมของครอบครัวในการดูแล

3. บริการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพ

- ให้ความรู้ด้านต่างๆ ที่จำเป็น เช่นการวางแผนครอบครัว เอชไอวี / เอดส์ การดูแลเด็ก
- เสริมสร้างทักษะชีวิต
- ฝึกอาชีพตามความสนใจ
- ประสานให้ได้เรียนการศึกษานอกโรงเรียนในระดับประถมและมัธยม บางรายรวมไปถึงระดับอุดมศึกษาด้วย

2. บริการด้านการแพทย์

- แพทย์สูตินรีเวช (อาสาสมัคร) ให้การตรวจและให้คำแนะนำปรึกษาด้านสุขภาพ / การวางแผนครอบครัว / โรคต่าง ๆ ทางเพศสัมพันธ์ และด้านเพศศึกษา
- ประสานเพื่อให้ได้รับการตรวจรักษา วินิจฉัยทางกาย-จิต / รักษาฝากครรภ์ที่โรงพยาบาลของรัฐ เช่น วชิรพยาบาล สถาบันบำราศนราดูร / โรงพยาบาลภูมิพล/ โรงพยาบาลศรีธัญญา / ศูนย์บริการสาธารณสุข 15 และ 60 ฯลฯ
- ติดตามผลและเยี่ยมเยียนผู้ที่เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลอย่างต่อเนื่อง

4. บริการด้านกฎหมาย

- ให้คำปรึกษาด้านกฎหมายเบื้องต้น และกระบวนการยุติธรรม
- ศูนย์กลางรับเรื่องและติดต่อสถานีตำรวจที่เกี่ยวข้อง / ติดตามผลคดี
- เป็นสื่อกลางติดต่อหน่วยงานเอกชน และรัฐที่ให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย ร่วมสอบพยานเด็กตามป.วิ อาญา พ.ศ.2543

5. การติดตามผล

- เยี่ยมบ้าน และติดตามเมื่อพ้นจากบ้านพักฉุกเฉินไปแล้ว

บริการทางโทรศัพท์ : บ้านพักฉุกเฉินให้บริการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์ ตลอด 24 ชั่วโมงด้วย

ย้อนมอง....
45 ปี ของการดำเนินงานของบ้านพักฉุกเฉิน

ย้อนมอง... 45 ปี การดำเนินงานของบ้านพักฉุกเฉิน

ระยะที่ 1 : 15 ปีแรกของการวางรากฐาน ปี พ.ศ. 2523 - พ.ศ. 2538

ช่วงบุกเบิก

ช่วง 15 ปีแรกของการทำงานเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงและเด็ก ของคุณหญิงกนิษฐา วิเชียรเจริญ นั้น เป็นช่วงของการวางฐานรากสำหรับการก้าวเดินที่มั่นคง บ้านพักฉุกเฉิน เริ่มจากเป็นโครงการร่วมกับสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย โดยการต่อเติมอาคารของสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย ชั้น 3 ให้เป็นที่ดำเนินงาน ซึ่งในระยะนั้น กลุ่มที่บ้านพักฉุกเฉินให้ความช่วยเหลือ ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มผู้หญิงที่ถูกล่อลวงมาค้าบริการทางเพศ มีปัญหาด้านแรงงาน ซึ่งการทำงานของบ้านพักฉุกเฉินนั้น ก้าวรุกไปให้บริการนอกสถานที่ด้วย คือ ไปจัดตั้งโต๊ะให้ความช่วยเหลือผู้หญิงที่สถานีรถไฟหัวลำโพง และสถานีขนส่งหมอชิต ซึ่งมีผู้หญิงหลายรายถูกล่อลวงมาเป็นแรงงาน หรือค้าประเวณี มีปัญหาในเรื่องทรัพย์สิน โดยการบริการนอกสถานที่นี้ ได้รับความร่วมมือจากสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย และ กรมประชาสงเคราะห์ ส่งเจ้าหน้าที่มาเป็นทีมให้ความช่วยเหลือร่วมกับนักสังคมสงเคราะห์ของบ้านพักฉุกเฉิน ให้บริการที่ครอบคลุมในเรื่องของการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การจัดหาที่พักให้ชั่วคราวหากต้องการ การฟื้นฟูจิตใจ รวมทั้งการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย บ้านพักฉุกเฉินหลังแรก บนชั้น 3 ของอาคารสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย ทำหน้าที่เป็นบ้านแรกรับพักพิงชั่วคราว ในกรณีที่ต้องรับความช่วยเหลือเป็นระยะเวลานาน เมื่อบ้านพักฉุกเฉินหลังที่ 2 และ 3 เปิดที่ดอนเมืองแล้ว ก็จะมีการส่งต่อให้มารับบริการที่ดอนเมืองต่อไป

ในช่วงเริ่มต้นนี้ บ้านพักฉุกเฉินได้รับพระเมตตาจากพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ เป็นอย่างมาก และก็ได้รับอย่างต่อเนื่องมาตลอด นับเป็นสิ่งล้ำค่าที่คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ รู้สึกสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ ด้วยความปลาบปลื้มอย่างหาที่สุดมิได้

วันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2525 เป็นวันที่ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ เสด็จเปิดบ้านพักหลังแรก ซึ่งขณะนั้นเป็นโครงการร่วมกับสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523

เมื่อพื้นที่บ้านพักฉุกเฉินหลังแรกคับแคบลง ด้วยเป็นที่รู้จักกว้างขวาง มีผู้มารับบริการมากขึ้น บ้านพักฉุกเฉินหลังที่ 2 และอาคารอื่น ๆ ในบริเวณดอนเมืองจึงเกิดขึ้น วันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2530 เป็นวันที่พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ พร้อมด้วยพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา เสด็จเปิดอาคารบ้านพักฉุกเฉินหลังที่ 2 (อาคารโสมสวลี) ซึ่งทรงอนุญาตให้ใช้พระนามเป็นชื่ออาคาร

ปี พ.ศ. 2531 เป็นปีที่เป็นมิ่งมงคลยิ่งของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ซึ่งเป็นองค์กรที่ บ้านพักฉุกเฉินสังกัด เนื่องด้วย พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ ทรงพระกรุณารับเป็นองค์อุปถัมภ์ของสมาคมฯ

ในปีถัดมา วันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532 พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ ได้เสด็จเปิดอาคารนรินทรกรุณา ซึ่งเป็นอาคารที่ทำการของสมาคมฯ และ ศูนย์การศึกษาและฝึกอาชีพ ซึ่งมีภารกิจในการฝึกอาชีพให้กับสมาชิกบ้านพักฉุกเฉินที่พักอาศัยอยู่ในระหว่างที่รับบริการ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพได้เมื่อพ้นไปจากบ้านพักฉุกเฉิน

ประสบการณ์จากการทำงานของบ้านพักฉุกเฉิน ได้ให้บทเรียนหลากหลาย และสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการทำงานในเชิงรุกคู่ขนานไปพร้อมกับความพยายามที่จะช่วยเหลือ ในปี พ.ศ. 2532 จึงได้จัดตั้งสถาบันวิจัยบทบาทหญิงชายและการพัฒนา เพื่อดำเนินงานวิจัยเชิงปฏิบัติการ รวมทั้งรณรงค์เพื่อการปรับเปลี่ยนนโยบายที่เอื้อต่อการเสริมสร้างสถานภาพของผู้หญิง โดยในอีกส่วนหนึ่งของงานเชิงรุกรุนั้น คือ ความพยายามที่จะลดปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะกับเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นงานระยะยาว ที่ต้องเริ่มจากการปลูกฝังเยาวชนเพื่อพัฒนาศักยภาพและคุณธรรม หล่อหลอมและปลูกฝังจิตสำนึกต่อส่วนรวม โดยจัดตั้งศูนย์เยาวชนดอนเมืองเพื่อพัฒนาสังคมไทย เพื่อพัฒนาแกนนำเยาวชน โดยพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ เสด็จเปิดศูนย์ เมื่อปี พ.ศ. 2538 ในวาระเดียวกับการขยายพื้นที่ทำการของบ้านพักฉุกเฉิน

ระยะที่ 2 : 15 ปีของการเติบโต ปีพ.ศ. 2538 - พ.ศ. 2553

ช่วงขยายงานและเติบโต

ปีพ.ศ. 2538 ซึ่งเป็นปีที่องค์การสหประชาชาติจัดการประชุมสตรีโลกครั้งที่ 4 ขึ้นที่กรุงปักกิ่ง นับเป็นจุดที่สร้างการตระหนักรู้เกี่ยวกับสถานภาพของผู้หญิงให้สังคมโลกได้รับรู้อย่างกว้างขวาง ประเด็นเกี่ยวกับความรุนแรงที่ผู้หญิงประสบ เป็นปัญหาที่ถูกหยิบยกขึ้นมาในฐานะที่เป็นส่วนที่เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนา มีการรณรงค์อย่างกว้างขวาง สำหรับประเทศไทย กลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานเพื่อผู้หญิง ซึ่งได้มีการรวมตัวประสานงานกันมาอย่างต่อเนื่อง ได้มีการสร้างการตระหนักรู้และรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรง และสร้างเสริมความเท่าเทียมระหว่างหญิงชายอย่างกว้างขวางมากขึ้น ในส่วนของภาครัฐเอง คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2533 เพื่อส่งเสริมบทบาทของสตรีในการพัฒนาสังคม ก็ได้ดำเนินงานที่ส่งผลให้สถานภาพสตรี ได้รับการดูแลอย่างเป็นระบบมากขึ้น โดยในช่วงต่อมา มีการจัดตั้งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในปี พ.ศ. 2545 มีการกิจที่ชัดเจน โดยมีการรวมหน่วยงาน จัดตั้งเป็นกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว เพื่อเสริมสร้างมาตรการ กลไกในการพัฒนาศักยภาพ ความเสมอภาคระหว่างเพศรวมทั้งคุ้มครอง และพิทักษ์สิทธิสตรี และสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ที่ออกมาก็ได้เอื้อต่อการเข้าถึงความคุ้มครอง เพียงแต่ผู้หญิงที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ไม่ได้เลือกที่จะเข้ารับความคุ้มครองอย่างเต็มที่ตามระบบมากเท่าที่ควร ซึ่งเนื่องมาจากทัศนคติ ความเชื่อที่เป็นอุปสรรคสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายดังกล่าว ก็ได้เอื้อต่อการตระหนักรู้ถึงความสำคัญของปัญหาและเส้นทางการทำงานช่วยเหลือที่เป็นระบบมากขึ้น

ในภาพรวมของสังคมไทย ในช่วง 15 ปีนี้ จะเห็นการเปลี่ยนแปลงทั้งมิติด้านกฎหมาย เศรษฐกิจและสังคมที่เอื้อต่อผู้หญิงมากขึ้น ในภาคองค์กรพัฒนาเอกชน ก็มีการร่วมมือประสานงานทั้งในด้านการรณรงค์เพื่อความเสมอภาคหญิงชาย และการให้บริการที่กว้างขวางหลากหลาย การทำงานทั้งของภาครัฐ โดยเฉพาะ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้เปิดบ้านพักเด็กและครอบครัวเพิ่มขึ้นจากที่มีในบางจังหวัดให้มีขึ้นในทุกจังหวัด และการทำงานอย่างแข็งขันขององค์กรพัฒนาเอกชนและเครือข่าย นับว่า เอื้อต่อการเข้าถึงความช่วยเหลือสำหรับผู้หญิงและเด็ก ได้อย่างกว้างขวาง และครอบคลุมมากขึ้น

การขยายงานเชิงรุกและเชิงรับของบ้านพักฉุกเฉิน

ในช่วง 15 ปีที่ 2 นี้ บ้านพักฉุกเฉินเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางมากขึ้นในฐานะที่เป็นที่พึ่งพิงของผู้ประสบปัญหา ในแต่ละวัน มีผู้หญิงและเด็กที่มารับความช่วยเหลือ และพักอาศัยไม่ต่ำกว่าวันละ 100 คน โดยกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดในช่วงเวลานี้ เป็นกลุ่มผู้ประสบปัญหาท้องไม่พร้อม โดยถูกทอดทิ้ง หรือถูกล่วงละเมิดทางเพศ นอกจากนั้น ในช่วงนี้ บ้านพักฉุกเฉินก็ได้เริ่มให้การดูแลผู้ประสบปัญหาติดเชื้อเอดส์ด้วย โดยสามารถรองรับได้ประมาณ 25 คน สำหรับการพักอาศัยในแต่ละวัน ซึ่งผู้ประสบปัญหาเอดส์ เป็นอีกกลุ่มที่อาจจะพักอาศัย รับความช่วยเหลือเป็นระยะเวลานาน นอกเหนือจากการดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรงต้องใช้เวลานานแล้ว ยังมีปัญหาการถูกตีตรา ไม่เป็นที่ยอมรับ ถูกรังเกียจจากสังคม ซึ่งความเข้าใจในโรคเอดส์โดยทั่วไปในขณะนั้น ยังจำกัดอยู่ค่อนข้างมาก ทำให้มีปัญหาในการกลับสู่ครอบครัวและชุมชนหลายราย

นอกเหนือจากภารกิจที่บ้านพักฉุกเฉินแล้วนั้น ปี พ.ศ. 2548 ที่ประเทศไทยประสบภัยสึนามิในพื้นที่จังหวัดพังงาและภูเก็ต มูลนิธิเด็กโลกแห่งสวีเดน ได้ขอให้ไปทำกิจกรรมเพื่อช่วยผู้ประสบภัยในพื้นที่สึนามิด้วย โดยมุ่งไปที่กลุ่มเยาวชนที่ประสบภัย เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ถูกกลืนกลาย ไม่เหมือนกลุ่มเด็กเล็กที่ได้รับการดูแล กลุ่มผู้หญิงที่ได้รับการดูแลในเรื่องการฝึกอาชีพ หรือกลุ่มผู้ชายที่ได้รับความช่วยเหลือในการซ่อมแซมอาคาร หรืออุปกรณ์ต่างๆที่เสียหาย โครงการเยาวชนที่อำเภอตะกั่วป่า นั้น ใช้ชื่อว่า โครงการเพื่อนใจวัยทีน ซึ่งได้ใช้เวลาในการให้ดำเนินงานที่อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ประมาณ 3 ปี

การให้ความช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กที่ประสบปัญหาความรุนแรง ที่อยู่ในรูปของการให้ที่พักอาศัย และให้ความช่วยเหลืออย่างครอบคลุมจนกระทั่งสามารถที่จะกลับไปยืนหยัดในสังคมได้ โดยผู้ประสบปัญหาไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใดเช่นที่บ้านพักฉุกเฉินดำเนินงานนั้น ต้องใช้ทรัพยากร และเงินทุนจำนวนมาก เพราะฉะนั้น การดำเนินงานที่เอื้อไปถึงมิติการป้องกัน หรือในมิติของการรณรงค์นั้น จะเกิดยากมาก เพราะข้อจำกัดของทรัพยากร อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางข้อจำกัดต่าง ๆ ประสบการณ์ที่บ้านพักฉุกเฉินได้รับจากการให้บริการนั้น ได้เอื้อต่อความเข้าใจในปัญหาที่ผู้หญิงและเด็กประสบทั้งทางกว้างและทางลึก ความพยายามที่จะรณรงค์ และดำเนินกิจกรรมในเชิงรุก เพื่อนำไปสู่การลดทอนของปัญหาความรุนแรงจึงเกิดขึ้น แต่เป็นการดำเนินการเท่าที่กำลังและทรัพยากรจะอำนวย ซึ่งบ้านพักฉุกเฉิน ก็ได้รับความกรุณาจากหลายองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้สามารถดำเนินงานกิจกรรม หรือโครงการพิเศษที่ก้าวรุดได้ในหลายโอกาสในช่วง 15 ปีนี้ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างบันทึกประสบการณ์ต่อไปนี้

บันทึกประสบการณ์ในการรูก้าว เพื่อสร้างชีวิต สร้างครอบครัวและสังคมที่ปราศจากความรุนแรง

กิจกรรมและโครงการที่นำเสนอต่อไปนี้ เลือกลมาเป็นบางส่วนของกิจกรรมในเชิงรุก บางกรณีอาจถือเป็นนวัตกรรมได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นตัวอย่างของความพยายามในการดำเนินงาน ซึ่งพัฒนามาจากฐานประสบการณ์ของบ้านพักฉุกเฉิน จากปณิธานและความปรารถนาที่จะให้ปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงลดลงที่เห็นเป็นรูปธรรม นอกเหนือจากการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้หญิงและเด็กที่ผ่านกระบวนการของบ้านพักฉุกเฉินที่ดำเนินการมาแล้ว 4 ทศวรรษ

ทั้งหมดเป็นกิจกรรมที่มุ่งสร้างชีวิต สร้างครอบครัว และ สังคมที่ปราศจากความรุนแรง

1. กิจกรรมเพิ่มต้นทุนชีวิตให้แม่วัยรุ่นและลูก

เป้าประสงค์ของโครงการนี้ คือ การสร้างชีวิตและสายสัมพันธ์ที่มีความหมายของแม่และลูก ลดโอกาสที่แม่วัยรุ่นจะส่งลูกเข้าสู่สถานสงเคราะห์ โดยมุ่งที่จะให้แม่วัยรุ่น ได้มีโอกาสที่จะกลับไปศึกษาต่อจนสำเร็จได้รับประกาศนียบัตรในระดับมัธยมศึกษาหรือมัธยมศึกษาแล้วแต่กรณีที่จะเป็นใบเบิกทางในการตั้งต้นชีวิตใหม่ และรองรับการพึ่งพิงของลูกได้ นับเป็นการสร้างทางเลือกใหม่ให้แก่แม่วัยรุ่น โดยมีเงื่อนไขที่สำคัญคือ แม่วัยรุ่นจะต้องเลี้ยงลูกไปพร้อมกับการเรียน เพื่อให้ลูกได้รับการดูแลอย่างผูกพันกับแม่ตลอดช่วงการเรียนรู้ที่ใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 1- 3 ปี โดยบ้านพักฉุกเฉินสนับสนุนอย่างรอบด้าน มีการเตรียมพร้อมตั้งแต่ก่อนคลอด จัดกิจกรรมให้ความรู้เสริมสร้างทักษะในการเลี้ยงลูก รับฝากลูกในระหว่างที่แม่มีกิจกรรมเรียน รวมไปถึงจัดเตรียมเงินขวัญถุงให้เมื่อสำเร็จการศึกษา และก้าวไปจากบ้านพักฉุกเฉินเพื่อมีชีวิตใหม่ที่มั่นคงกับลูก

โครงการเพิ่มต้นทุนชีวิตให้แม่วัยรุ่นนี้ได้รับการสนับสนุนหลัก จาก มูลนิธิเด็กโลก World Childhood Foundation ซึ่งมีสมเด็จพระราชินีซิลเวียแห่งสวีเดนเป็นองค์ก่อตั้งและเป็นองค์ประธาน เริ่มต้นโครงการ ในปี พ.ศ. 2550

2. กิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิต สุขภาพทางเพศ และอนามัยเจริญพันธุ์ สำหรับวัยมัธยมต้น

การตั้งครรภ์ของแม่วัยรุ่นเป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งของประเทศไทย ซึ่งในหลายกรณีเกิดขึ้นจากความไม่รู้ การมีทัศนคติและค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งการขาดทักษะชีวิตที่จะต้องรู้และยืนหยัดในความต้องการของตน โครงการเสริมสร้างทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมต้นจึงเกิดขึ้น หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนั้น ใช้ชื่อว่า โลกหมุนได้ด้วยมือฉัน โดยใช้กรอบ และแนวทางของ โปรแกรม The World Starts With Me โดยการสนับสนุนของ World Population Foundation แห่งประเทศเนเธอร์แลนด์ มีระยะเวลาประมาณ 5 ปี สารครอบคลุม การเสริมสร้างความรู้ ทัศนคติ และทักษะชีวิตที่จะเอื้อต่อการตัดสินใจการเลือกวิถีชีวิตที่ไม่เสี่ยงต่อปัญหาทางเพศ เอดส์ การทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย หรือการตั้งท้องในวัยรุ่น โดยผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีสื่อประกอบรวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ เสริมไปในแต่ละบทเรียน การนำโลกหมุนได้ด้วยมือฉันไปใช้ เริ่มจากการทดลองในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครก่อน 5 โรงเรียน มีการฝึกอบรมครูที่จะต้องเป็นผู้ดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้ ต่อมาได้มีการขยายผลไปยังโรงเรียนมัธยมต้นที่สังกัด กรุงเทพมหานครทั้งหมดประมาณ 100 โรงเรียน

3. กิจกรรมพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในเด็กเล็ก

ด้วยปัญหาความรุนแรงที่ผ่านเข้ามา คือ การล่วงละเมิดทางเพศ โดยเฉพาะในเด็กเล็ก โดยคนใกล้ชิดหรือคนในครอบครัว ที่เด็กไม่สามารถป้องกันตัวเองได้เลย บ้านพักฉุกเฉินจึงได้ริเริ่มพัฒนาหลักสูตร เป็นชุดกิจกรรม เพื่อป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศสำหรับเด็กเล็กก่อนวัยเรียนหรือในช่วงปฐมวัย โดยอาศัยโปรแกรมของประเทศนิวซีแลนด์ Feeling Safe, Feeling O.K. เป็นกรอบและนำมาดัดแปลงให้เข้ากับบริบทไทย ซึ่งครอบคลุม เรื่องอวัยวะในร่างกายและการดูแลรักษา การรู้จักการแสดงอารมณ์ ความรู้สึก สีหน้าและ การสัมผัส การปฏิบัติตนเมื่อรู้สึกไม่สบายใจ วิธีการป้องกันตนเอง และการขอความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา โดยสาระ เนื้อหา กิจกรรม เป็นไปอย่างเหมาะสมตามวัย นอกจากใช้จัดกิจกรรมในบ้านพักฉุกเฉินเองแล้ว ยังได้ขยายผลโดยการจัดการอบรมให้นักเรียนโรงเรียนอนุบาลใกล้เคียง และจัดอบรมเพื่อขยายผลให้ครูโรงเรียนอนุบาล และผู้ดูแลศูนย์เลี้ยงเด็กที่อยู่ในเขตดอนเมือง เพื่อนำชุดกิจกรรมไปปรับใช้กับเด็กในความดูแลต่อไปด้วย มีผู้เข้าร่วมอบรมประมาณ 70 คน

โครงการพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อป้องกันนี้ ได้รับการสนับสนุน จากมูลนิธิเด็กโลก World Childhood Foundation ซึ่งมีสมเด็จพระราชินีซิลเวียแห่งสวีเดนเป็นองค์ก่อตั้งและเป็นองค์ประธาน

4. โครงการเพื่อนใจวัยทีน เพื่อเยาวชนที่อยู่ในพื้นที่ประสบภัยสึนามิ อบต. บางม่วง อำเภอดำรงวิทยารุฉี จังหวัดพังงา

โดยคำขอของมูลนิธิเด็กโลกแห่งสวีเดนที่เป็นห่วงเด็ก ๆ ในพื้นที่ประสบภัยสึนามิ ทำให้ทีมงานด้านเยาวชนได้มีโอกาสไปปฏิบัติงานในพื้นที่ประสบภัยและได้เลือกอำเภอดำรงวิทยารุฉี จังหวัดพังงา เป็นพื้นที่ดำเนินงาน โดยได้รับพระอนุญาตจากพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ ให้ดำเนินกิจกรรมโครงการภายใต้กรอบความร่วมมือของศูนย์เรียนรู้เพื่อฟื้นฟูสภาพจิตใจเด็กต่างวัยที่ประสบภัยสึนามิ ซึ่งเป็นโครงการในพระดำริของพระองค์ที่ดำเนินงานโดยมูลนิธิเพื่อนพึ่ง(ภา) ยามยาก ดูแลเด็กที่ประสบภัยอายุ 3 -12 ปี ส่วนโครงการเพื่อนใจวัยทีนนั้น ดูแลวัยรุ่นช่วงอายุต่อจากกลุ่มแรก คือ 13-18 ปี

การดำเนินงานแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ระยะเฉพาะหน้า ซึ่งเป็นช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อน ระหว่างกุมภาพันธ์ถึงพฤษภาคม พ.ศ. 2548 ทีมงานซึ่งรวมทั้งอาสาสมัครชาวสวีเดน 3 คน ร่วมกันจัดกิจกรรมสร้างกำลังใจ กิจกรรมที่สร้างสรรค์ มีทั้งนันทนาการ กีฬา วิชาชีพ รวมทั้ง

สมเด็จพระราชินีสิริกิติ์ และ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี
ทรงร่วมกันตัดริบบิ้นเปิดโครงการเพื่อนใจวัยทีน

พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิตติยาภาเสด็จเยี่ยมโครงการ

สอดคล้องความรู้ต่าง ๆ ที่เป็นทักษะชีวิตที่สำคัญ ตลอดจนสร้างการตระหนักรู้ถึงความสำคัญของเยาวชนและการใช้พลังเยาวชนอย่างมีคุณค่าต่อชุมชนให้แก่กลุ่มผู้ปกครองอาจารย์ และผู้นำท้องถิ่นด้วย

ในช่วงครึ่งปีแรกของการทำงาน พบว่าเยาวชนขาดพื้นที่พบปะทำกิจกรรมร่วมกัน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ จึงได้หาการสนับสนุนโดยมูลนิธิยูนิลีเวอร์ออสเตรเลีย (Unilever Australasia Foundation) โดยก่อสร้าง “อาคารเฉลิมพระเกียรติ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ ทรงเจริญพระชนษา 48 ปี” เป็นอาคารเอนกประสงค์ มีพื้นที่ 320 ตารางเมตร เพื่อให้เยาวชนจากโรงเรียนในพื้นที่และต่างพื้นที่ ได้มีสถานที่ในการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยมีเจ้าหน้าที่เยาวชนในพื้นที่เป็นแกนนำดูแล มีการจัดกิจกรรมต่อเนื่องและหลากหลาย และร่วมกับองค์กรต่าง ๆ ด้วย เช่น คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อบรมเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม บริษัท Cisco System สอนคอมพิวเตอร์แก่นักเรียนและอาจารย์ เป็นต้น นอกจากนี้ ทีมงานเพื่อนใจวัยทีนดำเนินการต่อเนื่องในการสร้างความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในวัยรุ่น อนามัยเจริญพันธุ์ และทักษะชีวิต สร้างแกนนำใน 10 โรงเรียนในพื้นที่ตะกั่วป่า ในช่วง 3 ปีที่จัดกิจกรรมนั้น มีเยาวชนได้เข้าร่วมประมาณ 2000 คน

ในภาพรวมของการดำเนินงานตลอดระยะเวลา 3 ปี โครงการเพื่อนใจวัยทีน ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธิเด็กโลกแห่งสวีเดน ได้เอื้อให้กิจกรรมเยาวชนมีความต่อเนื่อง เยาวชนมาร่วมพบปะ ช่วยกันคิด และทำในสิ่งที่สร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ต่อตนเองและชุมชน อีกส่วนที่สำคัญ คือ 3 ปีของการดำเนินงาน ได้ช่วยสร้างการตระหนักรู้และความมั่นใจให้กับชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ถึงศักยภาพที่เต็มเปี่ยมของเยาวชน

ต่อมาในปีถัดไป สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ได้ส่งมอบอาคารให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลบางม่วง เพื่อดำเนินงานเป็นศูนย์สำหรับเยาวชนทำกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้

5. การสร้างการตระหนักรู้ในเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิง

5.1 การสัมมนาหัวข้อ กระบวนการยุติธรรมกับการคุ้มครองเด็กและผู้หญิงที่ถูกกระทำรุนแรง “Justice for Women and Children Violence Victims”

จัดขึ้นเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 เพื่อสะท้อนภาพของปัญหาของผู้หญิงและเด็กที่ประสบปัญหาความรุนแรงที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม รวมทั้งการนำเสนอแนวทางของการปรับปรุงพัฒนาเพื่อแก้ไขข้อจำกัดและอุปสรรคต่อผู้ประสบปัญหา โดยผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใกล้ชิด - ศาล สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกระทรวงสาธารณสุข โดยสมเด็จพระราชินี ซิลเวีย แห่งสวีเดน และพระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ได้ทรงพระกรุณา เป็นองค์ปาฐก ในงานนี้สมเด็จพระราชาธิบดีแห่งสวีเดน และพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตตามาตุ ได้เสด็จพระราชดำเนินไปร่วมในการสัมมนาด้วย

5.2 การสัมมนาเพื่อให้สถานที่ทำงานดูแลปัญหาความรุนแรงที่เกิดในครอบครัว ของพนักงาน

กิจกรรมนี้มุ่งที่จะรณรงค์ให้ประเด็นความรุนแรงในครอบครัวซึ่งกระทบทุกส่วนของสังคมได้เป็นที่ตระหนักรู้และได้รับการตอบสนองมากขึ้น ความเชื่อมโยงระหว่างปัญหาความรุนแรงในครอบครัวกับองค์กรหรือหน่วยงาน ไม่ว่าภาครัฐหรือธุรกิจเอกชนที่มีการจ้างงานไม่ได้ถูกหยิบยกให้ชัดเจน ทั้ง ๆ ที่เป็นที่ประจักษ์ชัดเจนว่า ผลจากการที่พนักงานขององค์กรมีปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัว ย่อมกระทบกับประสิทธิภาพในการทำงานที่ท้ายสุดแล้วส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กรอย่างเลี่ยงไม่ได้ การสัมมนาหัวข้อ สถานที่ทำงานกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัวของพนักงาน ที่จัดขึ้นสำหรับผู้บริหารองค์กรและ ผู้รับผิดชอบในการดูแลทรัพยากรบุคคลขององค์กรภาคธุรกิจเอกชน จึงมุ่งที่จะให้องค์กรต่าง ๆ ได้ให้ความสำคัญต่อปัญหาความรุนแรงในครอบครัวของพนักงาน และเอื้อมมือเข้าไปช่วยเหลือในลักษณะที่จะทำได้ โดยนำเสนอประเด็น

ผลกระทบของปัญหาต่อประสิทธิภาพ และความสำเร็จขององค์กร รวมทั้ง ตัวอย่างประสบการณ์ แนวทางที่อาจให้ความช่วยเหลือ ในรูปแบบของการบรรยาย การนำเสนอเรื่องราวของพนักงาน ที่ถูกคู่ชีวิตทำร้ายร่างกายและจิตใจ ทั้งที่เป็น “ตัวจริง เสียงจริง” และที่เป็นผู้ที่สังเกตการณ์ ใกล้ชิดและการสะท้อนแนวทางขององค์กรธุรกิจในประเทศไทย และต่างประเทศ เพื่อเป็น ตัวอย่าง มีผู้เข้าร่วมสัมมนา ประมาณ 200 คนจาก 70 องค์กร

5.3 ความร่วมมือจากผู้ชายในการดูแลปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิง

กิจกรรมภายใต้ส่วนนี้ มุ่งไปที่ความร่วมมือจากภาคีผู้ชายในการมีส่วนร่วมแก้ไข ปัญหา ความรุนแรงต่อผู้หญิง ซึ่งมีความพยายามในหลายเวที โดยยกเป็นตัวอย่าง 2 โครงการ

5.3.1 องค์การบริหารส่วนตำบลกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ส่วนใหญ่ มีผู้บริหารเป็นชาย และเนื่องจาก องค์การส่วนท้องถิ่นมีงบประมาณที่สามารถจัดสรรเพื่อดูแลปัญหาความรุนแรงในชุมชนได้ จึงได้ จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเป็นโครงการทดลองใน 20 องค์การบริหารส่วนตำบล ใน 4 ภาค ๆ ละ 60 คน ในปี พ.ศ. 2552 เพื่อให้ผู้บริหารตระหนักรู้ปัญหา และสามารถจัดกิจกรรมที่ เหมาะสมได้ รวมทั้งมีแผนปฏิบัติการในลักษณะที่เข้ากับบริบทของตำบลที่พัฒนาจากการ ประชุมนี้ด้วย ซึ่งส่งผลให้มีการตื่นตัวและมีการจัดกิจกรรม และงบประมาณเพื่อดูแลปัญหานี้ ขยายในวงที่กว้างขึ้น

5.3.2 ภาคีสู่ภาพบุรุษร่วมต้านภัยความรุนแรง

กิจกรรมนี้จัดในรูปการแถลงข่าวโดยผู้ชาย แถวหน้าของสังคมในช่วงสัปดาห์สตรีสากล ปี พ.ศ. 2550 ที่เป็นผู้บริหารขององค์กรที่ ทำงานเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและ เด็ก เช่น กระทรวงยุติธรรม สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ กรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษา ธิการ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ สื่อมวลชน ในฐานะที่เป็นผู้ที่มี

บทบาทในการโน้มน้าวสาธารณชน โดยแต่ละท่านได้สะท้อนจุดยืน พันธกิจและแนวทางที่จะ ทำในกรอบหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคน เพื่อเป็นแบบอย่างของการมีส่วนร่วมของผู้ชาย ซึ่งมีส่วนทำให้การตระหนักรู้ของสังคมขยายวงกว้างขึ้น

ระยะที่ 3 : 15 ปีของการดำเนินงานในบริบทของสังคมที่ท้าทาย ปี พ.ศ. 2553 ถึง ปัจจุบัน

บริบทที่เป็นข้อท้าทาย

15 ปีที่ผ่านมาจนถึงวันนี้ การทำงานเพื่อผู้หญิงไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ หรือองค์กรพัฒนาเอกชน ยังดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การให้บริการก็เข้าถึงได้ง่ายขึ้นสำหรับผู้ประสบปัญหาได้มีการปรับแก้ไขกฎหมาย ข้อปฏิบัติ ค่อนข้างมาก เช่น จากการที่แพทยสภาได้ออกข้อบังคับ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการยุติการตั้งครรภ์ทางการแพทย์ตามมาตรา 305 แห่งประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2548 โดยเอื้อต่อการยุติการตั้งครรภ์อย่างปลอดภัยมากขึ้น รวมทั้งการรณรงค์ลดการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นมาตลอด และคงปฏิเสธไม่ได้ว่า ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว ปัญหาต่าง ๆ ได้รับการแก้ไขอย่างทันที่ทั้งนี้ก็นับว่าเอื้อต่อการทำงานช่วยเหลือในการลดปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นและตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมลงมาตามลำดับ

นอกจากนั้น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ก็เป็นส่วนที่สร้างความเข้าใจและการตระหนักรู้ทั้งฝ่ายผู้ถูกกระทำ และผู้กระทำตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งในสายสาธารณสุข สังคมสงเคราะห์ และกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งกลุ่มผู้นำและอาสาสมัครในชุมชนให้กว้างขวางขึ้น อีกทั้งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ยังจัดการอบรมพัฒนาพนักงานเจ้าหน้าที่ มาตั้งแต่เริ่มต้นจนทุกวันนี้

ช่วงเวลา 15 ปี ระยะที่ 3 นี้ มี 2 เหตุการณ์สำคัญ ที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของบ้านพักฉุกเฉิน เป็นข้อท้าทายที่ทำให้ต้องปรับพัฒนาทั้งกิจกรรม ตลอดจนโครงสร้างการบริหารจัดการที่พอสมควร

เมื่อปลายปี พ.ศ. 2554 ประเทศไทยประสบอุทกภัยครั้งใหญ่ที่สร้างความเสียหายให้มากมาย ดอนเมืองเป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบที่รุนแรง บริเวณที่สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ตั้งอยู่เป็นที่ลุ่ม โดยพื้นที่ด้านหลังของสมาคมฯ ที่เป็นที่ตั้งของบ้านพักฉุกเฉิน และอาคารต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับผู้ประสบปัญหามีระดับต่ำกว่าพื้นที่ด้านหน้า ปริมาณน้ำที่ไหลหลากเข้ามา และขังอยู่ในพื้นที่เป็นเวลาประมาณ 1 เดือนครึ่ง ทำให้ต้องอพยพสมาชิกบ้านพักฉุกเฉิน ซึ่งขณะนั้นพักพิงอยู่ประมาณ 100 คน โดยได้อาศัยกองทัพอากาศได้ช่วยจัดหายานพาหนะที่อพยพทุกคนรวมทั้งเจ้าหน้าที่ เดินทางไปยังมหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย อำเภอปทุมธานี จังหวัดนครราชสีมา (มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย เดิมคือวิทยาลัยแม่ชี ที่แม่ชีคุณหญิงกนิษฐา วิเชียรเจริญ ได้ก่อตั้งขึ้น และต่อมาได้รับให้เป็นองค์กรที่สังกัดมหาวิทยาลัย)

อาคารนารินทร์กรุณา

อาคารโสมสวัสดิ์

อุบัติการณ์ที่สำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานี้อีกครั้งที่กระทบต่อการดำเนินงาน คือ เมื่อต้นปี พ.ศ. 2562 ที่โควิดระบาดอย่างแพร่หลาย และรัฐบาลได้มีคำสั่งให้จำกัดการออกนอกสถานที่ เป็นช่วง ๆ ตลอดปี ทำให้การรับผู้ประสบปัญหาต้องหยุดชั่วคราว เพื่อป้องกันการแพร่กระจาย เชื้อในบ้านพักฉุกเฉินที่อาจจะมาจากผู้ที่มาจากภายนอกและนำเชื้อมาเผยแพร่ต่อไป

การพัฒนาและการปรับการดำเนินงานเพื่อรับมือข้อท้าทายและการเปลี่ยนแปลง

1. การนำศิลปะบำบัดมาใช้ในกระบวนการฟื้นฟูเยียวยาผู้ประสบปัญหา

การฟื้นฟูเยียวยาผู้ประสบปัญหาถูกกระทำรุนแรง มีความยาก และซับซ้อนมากขึ้น ตามกระแสทางเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกเหนือจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ดูแลในการมองปัญหาและหาทางแก้ไขมาตลอดแล้วนั้น การนำเทคนิควิธีการใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และคุณภาพของการให้บริการความช่วยเหลือเป็นเรื่องที่จำเป็น ในช่วง 15 ปีในระยะที่ 3 นี้ บ้านพักฉุกเฉินได้นำศิลปะบำบัดในแขนงมนุษย์ปรัชญา (Anthroposophic Art Therapy) มาเป็นเครื่องมือในกระบวนการฟื้นฟูเยียวยา สร้างความสมดุลของมนุษย์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และจิตวิญญาณ ซึ่งนักศิลปะบำบัด จะประเมินและวางแผนการฟื้นฟูบำบัด โดย จะเปิดโอกาสให้อิสระแก่ผู้รับการบำบัดสร้างสรรค์งานศิลปะ เพื่อปลดปล่อยความกดดันทางจิตใจ ความเครียด ผ่านการลงมือทำ ใช้การฝึกหัดระบายสี วาดภาพ ลายเส้น และปั้นดินเหนียว การวาดรูปจากการสังเกต เป็นต้น หลักการ คือ การให้ความสำคัญกับกระบวนการ (Process) อันปราณีตที่เกิดขึ้นระหว่างการบำบัด ที่ช่วยสร้างความสงบภายในใจ ของผู้รับการบำบัด เป้าหมาย คือ เพื่อนำพาผู้รับการบำบัด ไปสู่ความสมดุลทางร่างกาย และจิตใจ ส่งเสริมและฟื้นฟู ยกระดับคุณค่าทางจิตวิญญาณ

2. การฟื้นฟูจากน้ำท่วมใหญ่

การดูแลสมาชิกบ้านพักฉุกเฉินที่ต้องย้ายไปพักที่มหาวิทยาลัยในช่วงน้ำท่วม

การอพยพสมาชิกบ้านพักฉุกเฉินและเจ้าหน้าที่ที่พร้อมกันในคราวเดียวประมาณ 100 คน เป็นเรื่องที่ไม่ง่าย เนื่องจากทุกฝ่ายต้องการความช่วยเหลือในเวลาเดียวกัน อาคารถูกตัดน้ำและไฟทั้งหมด การสัญจรไม่สามารถเดินหรือใช้รถได้ เนื่องจากน้ำมีระดับสูง อย่างไรก็ตาม กองทัพได้บูรณาการจัดการหาหนทางพาหนะให้ และพาเดินทางไปยังที่ปักธงไชย ใช้เวลาทั้งหมด 16 ชั่วโมง

การพักอาศัยที่มหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างเรียบง่าย มีชาวปักธงไชยมากมายมาบริจาคเครื่องอุปโภคบริโภค ตลอดช่วงที่พักที่นั่น จนถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 แม้ น้ำท่วมที่ซัง 1 เดือนครึ่ง จะลดระดับไปแล้วก็ตาม ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น มากมาย อาคารต่าง ๆ ตั้งแต่ม่อแซม จนเป็นที่เรียบง่าย ผู้ประสบปัญหาทั้งหมดจึงกลับมาได้ รวมเวลาที่พักที่มหาวิทยาลัยเกือบ 4 เดือน

การซ่อมแซมอาคารที่เสียหายจากน้ำท่วม

ถ้าพิจารณาภาพที่แสดงข้างล่างนี้ ก็คาดได้ว่าความเสียหายมากมาย ในพื้นที่สมาคมฯ อาคาร 8 หลังได้รับความเสียหาย เมื่อน้ำลดแล้ว กลุ่มบริษัทโตโยต้า ลีสซิ่ง ได้พาพนักงานจำนวน 200 คน มาทำความสะอาดพื้นที่ด้านนอกทั่วบริเวณ

3. การระดมทุนจากผลิตภัณฑ์สมาชิกบ้านพักฉุกเฉิน ผ่านเครือข่าย

งานระดมทุนยังเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่ง ซึ่งบ้านพักฉุกเฉินได้รับศรัทธา และการสนับสนุนมาอย่างต่อเนื่องโดยตลอด อย่างไรก็ตาม ในช่วงระยะนี้ มีเครือข่ายที่เป็นแรงหลักในการระดมทุนผ่านผลิตภัณฑ์ที่สมาชิกบ้านพักฉุกเฉินทำขึ้น ได้แก่

3.1 บริษัท คิงเพาเวอร์ จำกัด ซึ่งให้บ้านพักฉุกเฉินผลิตดอกไม้แห้งเป็นช่อ เพื่อขายที่สนามบินสุวรรณภูมิ โดยร้านมูลนิธิสายใจไทยกรุณาให้วางขายในร้านของมูลนิธิ ซึ่งทำให้มีรายได้ที่สม่ำเสมอมาตลอด

3.2 บริษัท ไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน) บริจาควัตถุดิบที่เป็นผ้า หรือ ผลิตภัณฑ์ผ้า ที่ตัดเย็บแล้วแต่ไม่ได้ขาย เพื่อให้สมาชิกบ้านพักฉุกเฉินมาออกแบบตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ของใช้ เช่น กระเป๋า พวงกุญแจ เพื่อจำหน่าย รวมทั้งสั่งให้สมาชิกผลิต เช่น หมวกสำหรับผู้ป่วยมะเร็ง หรือ ผลิตภัณฑ์ที่บริษัทเอาไปสมนาคุณลูกค้าในโอกาสต่าง ๆ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดรายได้แก่บ้านพักฉุกเฉิน แต่ยังพัฒนาทักษะในการตัดเย็บ สร้างรายได้ และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของสมาชิกไปพร้อมกันด้วย

3.3 บริษัท กลุ่มเซ็นทรัล จำกัด ทางสมาคมฯ ได้รับการสนับสนุนจากคุณสุพัตรา จิราธิวัฒน์ ผู้บริหาร บริษัท กลุ่มเซ็นทรัล จำกัด และมูลนิธิ เติญจจิราธิวัฒน์ บริจาคเงินทุนและสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของฝ่ายการศึกษาและฝึกอาชีพ รวมถึงประสานคุณภาพมรดก รัตตเสรี มูลนิธิชัยพัฒนา ในการจัดหาบุคลากรมาช่วยสอนการปักผ้าให้กับเจ้าหน้าที่และผู้หญิงที่เป็นสมาชิกของบ้านพักฉุกเฉิน แนะนำการออกแบบและได้ส่งผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายเป็นรายได้ให้กับสมาชิกและทางสมาคมฯ เจ้าหน้าที่สามารถนำทักษะที่ได้เรียนรู้ไปจัดทำผลิตภัณฑ์และสอนให้กับสมาชิกในบ้านพักต่อไป

4. การปรับเปลี่ยนสถานะวีเทรนเป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม

ภายใต้การดำเนินงานของสมาคมฯ ซึ่งเป็นองค์กรสาธารณกุศล มีภารกิจส่วนหนึ่งที่ต้องจดทะเบียนในรูปบริษัทจำกัด เนื่องจากมุ่งหารายได้ จึงต้องเสียภาษี เพราะไม่ใช่ส่วนที่ทำสาธารณกุศล วีเทรน เป็นหน่วยงานที่มีที่พักคล้ายโรงแรมเล็ก ๆ มีห้องพักคู่ 27 ห้อง และห้องพักรวมที่สามารถรับผู้มาพักได้ประมาณ 200 คน มีห้องอาหารที่ให้บริการผู้พักได้ทั้งหมด มีสนามกีฬาที่สามารถเล่นวอลเลย์บอล ตะกร้อ ได้ 2 สนาม และมีสระว่ายน้ำขนาดมาตรฐาน 50 x 25 เมตร รวมทั้งมีห้องประชุมทั้งขนาดใหญ่ 1 ห้องและขนาดเล็ก 4 ห้อง ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาได้เปิดให้บริการ เสียภาษีถูกต้องตามกฎหมาย โดยกำไรที่เกิดขึ้น มอบให้บ้านพักฉุกเฉิน ต่อมาเมื่อทางราชการมีนโยบายส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม ซึ่งมีโครงสร้างภาษีที่แตกต่างไปจากบริษัทจำกัด และรับจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคม ซึ่งพิจารณาตามกฎหมายระเบียบแล้ว วีเทรน มีคุณสมบัติเข้าข่ายเป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมได้ จึงยื่นขอจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม และได้รับความเห็นชอบแล้ว ตั้งแต่ ต้นปี พ.ศ. 2568 โดยกำไรที่ได้ สมทบให้บ้านพักฉุกเฉินทั้งหมด

5. การช่วยเหลือชุมชนในช่วงโควิด-19

ในช่วงของการระบาดของโควิด-19 เมื่อปี พ.ศ. 2562 – 2563 บ้านพักลูกเงินได้รับความกรุณาจากกลุ่มบุคคลและองค์กรหลายแห่งได้รับบริจาคสิ่งของเครื่องใช้รวมทั้งอาหารมากมายสำหรับสมาชิกบ้านพักลูกเงิน ซึ่งในส่วนนี้ บ้านพักลูกเงินก็ได้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือชุมชน โดยการจัดสรรแบ่งปันสิ่งของเครื่องใช้ให้เจ้าหน้าที่เยี่ยมบ้านในชุมชนต่าง ๆ ในเขตดอนเมืองอย่างต่อเนื่อง

6. การปรับโครงสร้างองค์กร - ลดบุคลากร

ในช่วงการระบาดของโควิด-19 บ้านพักลูกเงินระงับการรับสมัครใหม่เป็นการชั่วคราวเพื่อป้องกันการระบาดในระหว่างสมาชิกที่พักอยู่ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่ดูแล จนกระทั่งเหตุการณ์ระบาดเบาบางลง จึงกลับมารับผู้ประสบปัญหาหารายใหม่ แต่จำนวนผู้มารับบริการใหม่ ก็ลดน้อยลง จึงเป็นความจำเป็นที่ต้องลดจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ทำงานลง

กรณีลดจำนวนเจ้าหน้าที่นี้ มิใช่เฉพาะบ้านพักลูกเงิน แต่เป็นไปทั่วทั้งส่วนงานอื่น ๆ ของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ด้วย เพื่อให้สามารถอยู่รอดได้ โดยเจ้าหน้าที่ก็ได้เสียสละที่จะเรียนรู้เพื่อให้สามารถรับงานอื่น ๆ ที่อาจจะไม่เคยทำมาก่อนได้มากขึ้น

รูปธรรมของผลงาน

รูปธรรมของผลงาน

ความช่วยเหลือที่ผู้หญิงและเด็กได้รับ

ช่วงเวลา 45 ปีที่ผ่านมา บ้านพักฉุกเฉินได้มีโอกาสดูแลให้ความช่วยเหลือไปแล้วกว่า 60,000 คน

ผู้หญิงและเด็กที่ประสบปัญหาได้...

- ที่พักพิง อาหาร เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ได้รับการดูแลด้านสุขภาพ
- บริการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์ตลอดจนข้อมูลแก่หญิงและเด็กที่ประสบปัญหา
- ร่วมกิจกรรมบำบัดและฟื้นฟู ที่นำไปสู่การแก้ปัญหาและหาทางเลือกร่วมกันกับนักสังคมสงเคราะห์และนักจิตวิทยาที่เน้นผู้ประสบปัญหาเป็นศูนย์กลาง
- ได้รับการพัฒนาความรู้และโอกาสทางการศึกษา จนสำเร็จภาคบังคับ
- ได้ร่วมกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตและทักษะวิชาชีพ

โดยตลอดช่วงการให้บริการนั้น ผู้ประสบปัญหามีต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

เป้าประสงค์สำคัญ คือ เพื่อที่จะให้เขาเหล่านั้น สามารถมีพลัง ยืนหยัดได้ด้วยตนเอง และคืนสู่สังคมด้วยความเข้มแข็ง

อย่างไรก็ตาม ผลกระทบจากวิกฤตความรุนแรงที่ผู้หญิงและเด็กประสบนั้นกว้างไกล ผลกระทบต่อร่างกายต่อสุขภาพมีมากมายทั้งระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งเป็นเพียงด้านหนึ่ง แต่อีกด้านหนึ่ง คงปฏิเสธไม่ได้ว่า วิกฤตความรุนแรงที่เกิดขึ้น เป็นเรื่องที่กัดกร่อนจิตใจเป็นอย่างมาก ที่ผู้ถูกกระทำหลายคนระบุว่าส่งผลกระทบที่หนักหนาสาหัสกว่าบาดแผลทางกาย

แม้ว่ากระบวนการช่วยเหลือทั้งการเยียวยาและเสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งให้แก่ผู้หญิงและเด็กที่ประสบปัญหาที่มาพักพิงที่บ้านพักฉุกเฉินนั้น เป็นเรื่องยาก ซับซ้อน เป็นการช่วยที่ปลายเหตุ และเป็นการดำเนินการเท่าที่ทรัพยากรขององค์กรจะกระทำได้ แต่ที่ปฏิเสธไม่ได้ คือ วิกฤตชีวิตที่เกิดขึ้นนั้นได้บรรเทาลง บ้านพักฉุกเฉินได้มีส่วนช่วยในการพลิกฟื้นเริ่มต้นชีวิตใหม่ให้ผู้ประสบปัญหาเห็นคุณค่าของตนเอง นำศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์กลับคืนมา เพื่อดันทุนชีวิตเพื่อให้สามารถยืนหยัดได้ในสังคมได้อย่างมั่นคงขึ้น

คำบอกเล่าจากเธอทั้ง 5 คนที่เคยมาพักที่บ้านพักฉุกเฉินเมื่อเกิดวิกฤตชีวิตขึ้นนั้น ที่แบ่งปันให้ทราบข้างล่างนี้ สะท้อนให้เห็นถึงความช่วยเหลือที่เธอได้รับจากบ้านพักฉุกเฉิน แต่อย่างไรก็ตาม ที่แน่ชัด หากมองไปที่แต่ละคนนั้น สิ่งที่เราเห็น คือ ความเข้มแข็ง ความมุ่งมั่นไม่ย่อท้อหลังจากวิกฤตในชีวิตเกิดขึ้น เมื่อโอกาสที่จะเดินไปข้างหน้าอย่างมั่นคงถูกหยิบยื่นให้จากบ้านพักฉุกเฉิน แม้เพียงน้อยนิด แต่ความยิ่งใหญ่ของความสำเร็จ ความสุขที่เกิดขึ้น ชีวิตที่มีความหมายในปัจจุบันของเธอเหล่านั้น เป็นสิ่งที่เธอเหล่านั้น มีบทบาทสำคัญในการสร้างขึ้นเอง ควรแก่การยกย่อง นอกจากจะเป็นตัวอย่างให้ผู้ประสบปัญหาอื่น ๆ แล้ว นับว่าเป็นตัวอย่างกับสังคมได้เป็นอย่างดีด้วย บ้านพักฉุกเฉินเพียงแต่มีบทบาทช่วยประคับประคองในยามวิกฤตระยะเริ่มต้น และร่วมเดินทางต่อไปด้วยอีกระยะหนึ่งเท่านั้น

คำบอกเล่าของเธอทั้ง 5

ตุ้ม

ดิฉันเป็นแม่ตั้งแต่อายุ 15 ปี เมื่อ 18 ปีที่แล้ว ดิฉันขอขอบคุณโอกาสที่บ้านพักฉุกเฉินได้มอบให้ ในตอนนั้นดิฉันไม่ได้มีทางเลือกอะไรเลยคะ เพราะฉะนั้นนี่คือโอกาสและแสงสว่างของชีวิตที่แรกหลังจากดิฉันได้คำว่า แม่วัยใส ดิฉันได้รับโอกาสมาอยู่ที่บ้านหลังใหญ่ และได้มีโอกาสเรียนหนังสือชั้นมัธยมที่ 2 และชั้นมัธยมที่ 3 จนจบ ได้วุฒิการศึกษาเพื่อไปศึกษาต่อ ดิฉันจบชั้นมัธยมต้นในวัย 17 ปี ในเวลา 2 ปีที่อยู่บ้านพักแห่งนี้ กว่าที่จะเรียนจบ 2 ปี รู้สึกว่ายาวนาน แต่อาจจะสั้นสำหรับคนอื่น ที่มันยาวนานคือ ดิฉันทั้งเรียนหนังสือและเลี้ยงลูกไปด้วย บวกกับวัยที่ไม่มีความอดทนแต่ก็ผ่านมาจนได้ ถึงแม้จะเรียนไปร้องไห้ไป เลี้ยงลูกไปร้องไห้ไป ซักผ้าไปพูดกับตัวเองว่าไม่เอาแล้วพอแล้ว เหนื่อยแล้วทุกวัน แต่สิ่งหนึ่งที่ทำนั้นก็คือไม่เคยถอย สู้กับปัญหาภายนอก ไม่ยากเท่ากับสู้ใจตัวเราเอง

ทุก ๆ วันตลอด 2 ปี ดิฉันต้องตื่นเช้า 05:30 ก่อนไปโรงเรียน ทำหน้าที่บ้านพักฉุกเฉินมอบหมายให้ เช่น ล้างห้องน้ำ กวาดถูพื้นที่ส่วนรวม เล็กๆ น้อย ๆ ไม่เกินความสามารถ กลับมาอาบน้ำตัวเอง ปลูกปลูกอาบน้ำกินนม แต่งตัวของตัวเอง 06:30 อุ้มลูกไปกินข้าว เอาลูกไปฝากเนอสเซอรี่ เดินมารับเงินที่บ้านพักให้เป็นค่าขนม 07:00-07:30 ไปเรียนวันละ 6 วิชา 15:30-16:00 กลับถึงบ้านพัก ไปรับลูกมาทำการบ้าน ที่บ้านพักฉุกเฉินจ้างคุณครูสอนพิเศษมาให้ด้วย คุณภาพชีวิตที่บ้านนี้มอบให้แต่สิ่งดี ๆ หากิจกรรมให้เด็ก ๆ ทำให้เด็กผ่อนคลายอยู่เสมอ หลังจากเรียนพิเศษทำการบ้านทานข้าวเย็น ทุกคนก็ทำกิจกรรมชีวิตของตัวเองเสร็จก็พักผ่อน เหลือแค่ดิฉันที่ต้องเอาเวลา 20:00-23:00 น.ของวันที่การบ้านไม่ค่อยมี ลูกไม่ค่อยงอแง มาซักผ้า ซักไปร้องไห้ไป น้อยใจกับโชคชะตาชีวิตตัวเอง แต่เชื่อไหมจุดนี้แหละที่สอนให้ดิฉันมีความอดทนและมุ่งมั่นมาจนถึงทุกวันนี้ ในช่วงเสาร์-อาทิตย์ ที่บ้านพักก็หาวิทยากรมาพูดเรื่องความรู้ต่าง ๆ วิธีรับมือกับสิ่งต่าง ๆ ที่เราอาจจะต้องเจอ ชี้แนะแนวทางทั้งเรื่องอาชีพ และการใช้ชีวิตเพื่อให้ทุกคนอยู่รอดปลอดภัย ที่บ้านแห่งนี้มีแต่สิ่งดี ๆ มอบให้ครบทุกด้าน อยู่ที่ทุกคนจะเก็บเกี่ยวสิ่งดี ๆ เหล่านั้นมาได้หรือไม่ และนำไปใช้เกิดประโยชน์ต่อตนเองหรือไม่ ป๊า ๆ ทุกคนก็เป็นเหมือนแม่ คอยมองลูก ๆ ช่วยแก้ไขและผลักดันให้ทุกคนได้ออกไปใช้ชีวิตที่เอาตัวรอดได้และดีที่สุด

ดิฉันขอขอบคุณที่ส่งแม่วัยใสคือ ๆ คนนี้ จนมาเป็นแม่ที่ยืนเคียงข้างลูกชายตัวน้อย ๆ ในวันนี้จนถึงทุกวันนี้ 18 ปี ผ่านไป ขอขอบคุณบทเรียนที่สอนแม่คนนี้ให้ได้มาสอนลูกให้มีแนวคิดที่ดี และเป็นคนดีต่อสังคมในวันข้างหน้าต่อไป ขอขอบคุณบ้านพักฉุกเฉินมาก ๆ ค่ะ ดีใจเสมอเมื่อคิดถึงวันที่ตัวเองได้รับโอกาสดี ๆ จากบ้านแห่งนี้

ความช่วยเหลือที่หนูได้รับนั้นมากมายเหลือเกินค่ะ แต่ถ้าทำได้หนูอยากกราบขอบพระคุณ คุณหญิงกนิษฐา วิเชียรเจริญ ผู้หญิงที่งามที่สุด เก่งที่สุด วิเศษที่สุด ที่ท่านได้สร้างสถานที่ขึ้นมา 2 แห่ง แห่งแรกคือสถานที่สำหรับช่วยเหลือผู้หญิงดูแลร่างกายให้ได้รับการรักษาอย่างดี ที่นั่นคือ บ้านพักฉุกเฉิน สถานที่ที่ 2 คือสถานที่สำหรับดูแลรักษาจิตใจและยกระดับจิตใจให้แข็งแกร่ง นุ่มนวลอยู่ในสังคมได้อย่างสุขใจ ที่นั่นคือ มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย หากมองบ้านพักฉุกเฉิน หนูได้รับความช่วยเหลือเยอะมากค่ะ

เรื่องที่ 1 เรื่องที่อยู่อาศัยจัดให้อยู่อย่างดีถูกสุขลักษณะสะดวกสบายร่มรื่น ปัจจัย 4 สมบูรณ์ ทุกประการ เป็นสถานที่ที่พิเศษที่สุด ดูแลใจรักษาใจให้มีกำลังใจให้มีพลังใจเพื่อที่เราจะออกไปสู่โลกภายนอกและใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข

เรื่องที่ 2 เรื่องคดี บ้านพักฉุกเฉินช่วยเหลือคดีจนถึงที่สุดคือศาลฎีกา คดีนี้หนูถูกทำร้ายร่างกายโดยนายจ้างทำร้ายอย่างทารุณแสนสาหัส จะใช้คำว่าเกือบตายหรือปางตายก็ได้ สภาพจิตใจคงไม่ต้องพูดถึงแย่สุด ๆ

(หมายเหตุ : คดีนี้ เป็นคดีประวัติศาสตร์ เป็นคดีแรกที่ระบุความผิดจำเลย (นายจ้าง) ว่า “เป็นการเอาคนลงเป็นทาส”)

เรื่องที่ 3 เรื่องการรักษาพยาบาลระหว่างที่รอการดำเนินคดี บ้านพักได้ช่วยเหลือในเรื่องการรักษาพยาบาลทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงคือ พาไปรักษาที่โรงพยาบาลศรีธัญญา ทางอ้อมคือกิจกรรมเสริมทักษะต่าง ๆ เช่นวาดภาพ งานดนตรี งานเย็บปักถักร้อย งานห้องสมุด งานเรียนทำขนมอาหาร งานเลี้ยงเด็ก และพาไปทัศนศึกษาซึ่งสนุกที่สุดค่ะ ทะเลไม่เคยเห็นก็ได้เห็น สวนสัตว์ไม่เคยไปก็ได้ไป แม้แต่สถานที่ต่าง ๆ สถานที่ 5 ดาวก็ได้ไป ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าเป็นสถานสงเคราะห์ ไม่ใช่แค่ด้อยโอกาส แต่เป็นเด็กที่ได้รับโอกาสในการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นยิ่ง ๆ ขึ้นไป

เรื่องที่ 4 เรื่องการศึกษา บ้านพักฉุกเฉินได้ส่งให้หนูเรียนจนจบ ม. 6 โดยสนับสนุนในเรื่องทุนการศึกษา อุปกรณ์การเรียน เสื้อผ้าอาหาร ค่าอาหาร ค่ารถ ทุกสิ่งทุกอย่างบ้านพักฉุกเฉินได้ช่วยเหลือหนูทั้งหมดทุกประการ และช่วยเหลือโดยไม่มีข้อแม้โดยไม่ต้องการสิ่งตอบแทน และสนับสนุนหนูจนจบปริญญาตรี

หนูอยากจะบอกว่าบ้านพักฉุกเฉินนี้ถ้าเปรียบได้ก็เปรียบได้ดั่งเหมือนต้นไม้ใหญ่ที่มีสาขามากมายคอยบังแดด บังลม ฝนให้ผู้ที่ผ่านไปมาได้พักพิง ช่วยดูแล ผ่อนคลาย บรรเทาทุกข์ และเมื่อหายทุกข์ ก็สามารถก้าวต่อไปได้อย่างมั่นคง

หนูอยากขอบคุณบ้านพักฉุกเฉินดอนเมือง ที่ให้ที่พักแก่หนู หนูเป็นคนชาติพันธุ์ม้ง ที่ถูกทำร้ายร่างกายขณะตั้งครรรภ์ ด้วยวัฒนธรรมความเชื่อที่ล้าสมัย ลูกสาวที่แต่งงานออกไปแล้ว จะไม่สามารถกลับไปคลอดลูกได้ในบ้านของพ่อแม่ แต่หนูโชคดีมาก ๆ ที่ได้เจอบ้านพักหลังนี้ ที่คอยโอบอุ้มหนู รวมถึงสตรี และเด็กทุกคนที่ต้องการที่พักพิง คอยโอบกอดดวงใจน้อย ๆ ของหนูทั้งสองคนให้ได้เติบโตจนทุกวันนี้ ขอขอบคุณบ้านพักแห่งนี้ที่ทำให้หนูได้เจอกับพี่ ๆ เพื่อน ๆ ได้สร้างรอยยิ้ม สร้างความทรงจำและความสุข บ้านพักยังเป็นจุดพักพิงทั้งทางกายและทางใจ เพื่อให้เราได้ก้าวต่อไป เพื่อเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง ด้วยคำแนะนำที่ดีของเจ้าหน้าที่ ที่มีส่วนร่วมทุกคน และขอขอบคุณผู้มีอุปการะคุณทุกท่านที่ยังมองเห็นบ้านพักหลังนี้ สุดท้ายนี้อยากขอขอบคุณบ้านพักหลังนี้ด้วยหัวใจ และขอให้บ้านพักหลังนี้ยังคงอยู่เคียงข้างกับสตรี และเด็ก เพื่อเป็นที่พักพิงให้อีกหลาย ๆ คนที่ต้องการความช่วยเหลือต่อไปนะคะ

อาหมี

หนูเป็นคนจังหวัดเชียงราย รู้ตัวว่าติดเชื้อ HIV จากแฟนเมื่อปี 2537 ต่อมาได้เข้ามากรุงเทพฯ ไปทำงานเป็นงานแม่บ้านอยู่แถวดินแดง จนมีอาการตกเลือด อาเจียน และเวียนหัว เลยมหาหมอที่โรงพยาบาลรามาริบัติ หมอบอกว่ามีเนื้องอกในสมอง พอจะผ่าตัด ก็พูดจาไม่รู้เรื่อง เดินก็ไม่ได้ หมอจึงรักษาตามอาการให้ และมีผู้ใจดีพามาส่งที่บ้านพักฉุกเฉิน ดอนเมือง ตั้งแต่ปี 2547 และได้รับการรักษาตัวต่อเนื่อง จนสุดท้ายเจอเนื้องอกที่เต้านม แต่ไม่ใช่เนื้องร้าย จากที่ได้เข้ามาอยู่บ้านพักฉุกเฉิน ได้รับความช่วยเหลืออย่างดี รู้สึกว่าคิดถูกแล้วที่มาอยู่ที่นี่ ต่อไปนี้ไม่ต้องกลัวอะไรทั้งสิ้นเพราะว่ามีผู้ใจดี ใจบุญหลายท่าน ได้ช่วยเหลือ พาไปรักษาอาการป่วยตามที่เป็นอยู่ ไม่รู้สึกท้อแท้ถึงแม้ว่าจะไม่มีญาติพี่น้องที่ไหน ที่ได้เข้ามาอยู่ตรงนี้ ต้องขอขอบคุณคุณย่า แม่ชีคุณหญิงกนิษฐา วิเชียรเจริญ พี่เม ดร.เมทินี พงษ์เวช พี่ตุ้ย กรวิวัฒน์ วรสุข ที่ช่วยปกป้องอุ้มชูมาตลอดเวลายุ่งที่เราล้ม เขาคอยอุ้มชูให้เราลุกขึ้นต่อสู้เข้มแข็ง ให้ความรัก ความอบอุ่น ตลอดเวลาที่อยู่ที่นี้ ปัจจุบัน หนูทำงานช่วยเหลือสมาคม ช่วยพี่เจ้าหน้าที่คัดแยกของผู้บริจาค ได้มีที่พักพิง ได้รับการดูแล รักษาพยาบาล ได้รับยาต้าน HIV มาตลอด ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุก ๆ คนนะคะ ที่ให้ความรักความเมตตา เวลาเดือดร้อนอะไรมา ก็จะช่วยช่วยเหลือ อุ้มชูตลอดให้ผ่านพ้นด้วยดี ขอขอบคุณมาก ๆ ค่ะ

ย้อนนึกถึงวันแรกเริ่มที่ได้เข้ามาพักอาศัยที่บ้านพักฉุกเฉินพร้อมกับลูกชายวัยสองขวบ จนตอนนี้ลูกคนนี้อายุ 37 ปีแล้ว จากชีวิตที่ไม่เคยคิดว่าจะมีวันพรุ่งนี้ก็นำพาให้เราได้มีวันนี้ ขอกราบขอบพระคุณบ้านพักฉุกเฉิน บ้านที่ให้เราได้พักกาย พักใจ บ้านที่ทำให้เราได้มีความหวังและกำลังใจ บ้านที่สอนให้เราได้รู้จักความรักในแบบสากล คือสามารถรักคนได้ทั้งโลก ตลอดระยะเวลาที่พักอาศัยก็ได้รับโอกาสหลายสิ่งหลายอย่างมากมาย บ้านพักฉุกเฉินสอนให้เราได้รักและเห็นคุณค่าในตัวเอง แม้ว่าเราจะเลือกเกิดไม่ได้ แต่เราก็สามารถเลือกทางเดินที่ดีให้กับตัวเราได้เสมอ ชีวิตนี้มีได้เพราะบ้านพักฉุกเฉิน ถ้าไม่มีบ้านพักฉุกเฉินในวันนั้นก็คงไม่มีเราในวันนี้ละคะ บ้านพักฉุกเฉินคือสถานที่ ที่ทำให้เราได้มีชีวิตใหม่อีกครั้ง บ้านพักฉุกเฉินเป็นดั่งมหาวิทยาลัยชีวิตที่ให้บทเรียนและให้โอกาสดีๆ มากมายแก่ชีวิตเราและลูก ๆ เป็นที่พักกายและพักใจ อย่างไม่มีข้อแม้และเงื่อนไขใดๆ และโอกาสที่ได้รับการฝึกอาชีพจากบ้านพักฉุกเฉิน ก็เปรียบเสมือนต้นทุนชีวิตก้อนโตที่เรายังใช้ดำเนินชีวิตและนำพาให้เราและลูกๆ ได้อยู่รอดมาจนถึงทุกวันนี้ค่ะ

คำบอกเล่าของเธอทั้ง 5 นี้ นับเป็นแรงบันดาลใจที่มีความหมายยิ่งสำหรับคณะเจ้าหน้าที่เป็นการเติมพลังใจให้พวกเราที่จะสืบสานปณิธานของท่านผู้ก่อตั้ง แม่ชีคุณหญิงกนิษฐา วิเชียรเจริญ และท่านผู้นำองค์กรที่รับช่วงต่อๆ มาด้วย ในการที่จะร่วมสร้างสังคมที่น่าอยู่ สุขสงบ ปราศจากความรุนแรง

แหล่งเรียนรู้และเผยแพร่เกี่ยวกับปัญหาของผู้หญิงและเด็ก

บ้านพักฉุกเฉิน ได้กลายเป็น “แหล่งเรียนรู้” สำคัญเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก รวมทั้งแนวทางในการที่จะป้องกันแก้ไข ที่สามารถสร้างการตระหนักรู้ และสร้างการมีส่วนร่วมในการดูแลแก้ไขปัญหามาให้แก่สาธารณชน กระจายในวงกว้างได้อย่างดีเยี่ยม เนื่องจากมีกลุ่มบุคคลทั้งที่มาจากองค์กรต่าง ๆ หรือ เป็นราย ๆ ไป เพราะมีความสนใจในเรื่องปัญหาสังคม ปัญหาที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้หญิงจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ มาเยี่ยมชมการดำเนินงาน หรือ ทำกิจกรรมที่สะท้อนความรับผิดชอบต่อสังคม มารับฟังพูดคุยแลกเปลี่ยนประเด็นต่าง ๆ บริจาควัตถุสิ่งของ และยังมีผู้สนใจมาเป็นอาสาสมัครช่วยงาน มาช่วยสอนฝึกอาชีพให้สมาชิกบ้านพักฉุกเฉิน รวมไปถึง นิสิตนักศึกษาที่มาฝึกงานเพื่อให้ได้ประสบการณ์ตรง หรือ มาทำกิจกรรมกับผู้ประสบปัญหา ซึ่งมีนักศึกษาต่างประเทศรวมอยู่ด้วย นอกจากนี้ยังมีสื่อมวลชนทั้งจากในประเทศและต่างประเทศที่ได้เป็นพลังสำคัญในการสื่อปัญหาไปในวงกว้างด้วย ในแต่ละปีโดยเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่า 2,000 คน

สมเด็จพระราชาธิบดี และ สมเด็จพระราชินีซิลเวียแห่งสวีเดน พร้อมทั้ง พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ เสด็จเยี่ยมชม บ้านพักฉุกเฉิน เมื่อปี 2547 ที่ได้มีการลงนามในข้อตกลงความร่วมมือระหว่าง World Childhood Foundation และ สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ

สมเด็จพระราชินีซิลเวียเสด็จเยี่ยม เมื่อ 17 พฤษภาคม 2568 เพื่อทรงรับทราบเกี่ยวกับงานของบ้านพักฉุกเฉินอีกครั้งหนึ่ง

ได้ทรงพบปะกับเด็กที่ประสบปัญหาความรุนแรงที่บ้านพักฉุกเฉินดูแล
ในโครงการที่สนับสนุนโดยมูลนิธิ World Childhood เมื่อประมาณ 15 ปีมาแล้ว
และปัจจุบันประสบผลสำเร็จและมีความสุขในชีวิต โดยแต่ละคนได้กราบทูลรายงาน
ให้ทรงทราบชีวิตใหม่หลังจากออกจากบ้านพักฉุกเฉินไปแล้ว

Princess Madeleine แห่งสวีเดนเสด็จเยี่ยมชมบ้านพักฉุกเฉิน

การมาเยี่ยมเยียนของบุคคล และกลุ่มบุคคลต่าง ๆ นั้น เป็นพลังใจที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของสมาชิกบ้านพักฉุกเฉินและเจ้าหน้าที่ เป็นเครื่องสะท้อนความรู้สึกว่ายังมีผู้คนในสังคม ที่ให้ความสนใจ ความเห็นใจ และยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือเป็นกำลังใจทั้ง ๆ ที่ไม่รู้จักกันเลย “พวกเราไม่ได้เผชิญปัญหาตามลำพัง.”

กลุ่มจัดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรต่าง ๆ

องค์กรที่จัดกิจกรรมสร้างการตระหนักรู้เรื่องสถานภาพสตรี และรณรงค์หาทุนให้
บ้านพักฉุกเฉิน – บริษัท เซ็นทรัลเทรดดิ้ง จำกัด

ริบบิ้นเขียว : รณรงค์วันสตรีสากลประจำปี ถนนสีลม

งานครบรอบปีวัตสัน มีการแสดงและประมูลของของดารา/ นักร้อง
เพื่อสมทบทุนบ้านพักฉุกเฉินทุกปีต่อเนื่องมาเกือบ 20 ปี

คณะเจ้าหน้าที่บริษัทวัตสันจัดงานเลี้ยงปีใหม่
ให้สมาชิกบ้านพักฉุกเฉิน ประจำปี

องค์กรที่มาจัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับวันต่อต้านความรุนแรงต่อผู้หญิง และวันสิทธิมนุษยชน

สถานทูตอัฟริกาใต้จัดงาน
International Nelson Mandela Day

สถานทูตอิสราเอล

จัดงาน Elimination Violence Against Women

อาสาสมัคร และนักศึกษาฝึกงาน

ด้วยความซาบซึ้ง และขอบคุณ
พลังศรัทธาและความเชื่อมั่นที่ทุกภาคส่วนได้มอบให้
บ้านพักฉุกเฉิน

ด้วยความซาบซึ้งและขอบคุณ

การยอมรับและความเชื่อมั่นในอุดมการณ์ของการทำงานของบ้านพักฉุกเฉิน จากทุกภาคส่วน เป็นมิ่งมงคลที่สำคัญยิ่ง ซึ่งทำให้บ้านพักฉุกเฉินสามารถก้าวมาได้อย่างมั่นคง สามารถดูแลผู้หญิงและเด็กที่ประสบปัญหาได้อย่างเต็มความสามารถ แม้จะน้อยนิดอย่างไรในภาพใหญ่ แต่ก็นับได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ได้ช่วยสร้างสังคมที่ปลอดภัย สุขสงบ

สิ่งที่สะท้อนพลังศรัทธาและความเชื่อมั่นนั้น มีหลายประการ ที่สำคัญยิ่ง ได้แก่

- การที่ได้พระมหากรุณาธิคุณจาก**สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ**ที่ได้พระราชทานทรัพย์สำหรับการต่อเติมอาคารเป็นบ้านพักฉุกเฉินครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2523
- **พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ**ได้ทรงพระกรุณาฯรับสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ให้อยู่ในพระอุปถัมภ์ หลังจากที่บ้านพักฉุกเฉินได้ดำเนินการมาประมาณ 8 ปี
- **มูลนิธิเด็กโลก World Childhood Foundation** ซึ่งสมเด็จพระราชินีซิลเวียแห่งสวีเดน ทรงเป็นผู้ก่อตั้งและเป็นองค์ประธานมูลนิธิ ได้ลงนามในข้อตกลงร่วมที่จะดำเนินงานในการดูแลและฟื้นฟูเด็กที่ประสบปัญหาถูกทารุณกรรมและถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง รวม 7 ปี จากปี พ.ศ. 2547 – พ.ศ. 2554 (2004 - 2011) ซึ่งสมเด็จพระราชาธิบดี และสมเด็จพระราชินีซิลเวียได้เสด็จมาร่วมในพิธีลงนามข้อตกลง พร้อมเสด็จเยี่ยมชมบ้านพักฉุกเฉิน อีก 1 วาระ คือ เมื่อปี พ.ศ. 2551 (2008) ที่สมเด็จพระราชาธิบดี และสมเด็จพระราชินีซิลเวีย เสด็จเป็นประธานในงานเลี้ยงเพื่อหาทุนให้บ้านพักฉุกเฉิน และอีกวาระที่สมเด็จพระราชินีเสด็จเป็นองค์ประธานในงานเลี้ยงเพื่อหาทุนให้บ้านพักฉุกเฉิน เมื่อปี พ.ศ. 2553 (2010) และสมเด็จพระราชินีซิลเวีย ยังได้เสด็จมายังบ้านพักฉุกเฉินอีกคำรบหนึ่งเมื่อ วันที่ 17 มิถุนายน 2567 (2024) เพื่อทรงพบกับเด็ก ๆ ที่มูลนิธิได้เคยให้การดูแลซึ่งประสบความสำเร็จในชีวิตด้วย
- **บริษัท เซ็นทรัล วัตสัน จำกัด** ได้สนับสนุนการดำเนินงานโดยการระดมทุนจัดกิจกรรมประจำปีหลากหลายอย่างต่อเนื่องมาประมาณ 20 ปี รวมทั้งช่วยร่วมสร้างการตระหนักรับรู้ให้สาธารณชนได้ทราบถึงความสำคัญของสถานภาพของสตรี ในวันสตรีสากล 8 มีนาคม ของทุกปีด้วยการจัดกิจกรรมในย่านสาธารณะที่มีผู้คนพลุกพล่าน

- **กลุ่ม Childhood Friends** นำโดย Mr. Philip Sorensen กรรมการมูลนิธิ World Childhood Foundation แห่งสวีเดน และคุณสุรียน ศรีอรรถกุล แห่ง Beauty Gems ได้รับบริจาคทุนให้บ้านพักฉุกเฉินโดยจัดงานเลี้ยงที่สมเด็จพระราชาธิบดี และสมเด็จพระราชินีแห่งสวีเดน เสด็จเป็นองค์ประธานถึง 2 ครั้ง รวมทั้งจัดหาทุนจาก “กลุ่มเพื่อนของ Childhood” เพื่อให้บ้านพักฉุกเฉินสามารถบริหารจัดการได้อย่างคล่องตัวและสามารถขยายงานที่เป็นกิจกรรมพิเศษเชิงคุณภาพต่อผู้ประสบปัญหาได้มากขึ้น

การสนับสนุนขององค์กรต่าง ๆ และสาธารณชน

การสนับสนุนเรื่องอาคารสถานที่

เพื่อให้ปณิธานในการให้ความช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กเกิดผลที่เป็นรูปธรรม บ้านพักฉุกเฉินได้รับการสนับสนุนจากผู้มีจิตศรัทธาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้แก่

- คุณรวีวรรณ บำรุงรักษ์ บริจาคที่ดิน 21 ไร่ ที่ดอนเมืองซึ่งเป็นที่ทำการในปัจจุบัน
- Mr. Ryoichi Sasakawa บริจาคเงินสร้างอาคารทำการ และอาคารวีเทรน พร้อมเงินเป็นกองทุนสำหรับการศึกษาและฝึกอาชีพ
- 24 Hours Television แห่งญี่ปุ่น บริจาคเงินสร้างอาคารที่พักหลังที่ 2
- ท่านผู้หญิงเลอศักดิ์ สมบัติศิริ บริจาคเงินสร้างอาคารที่พัก 5 ชั้น เรียกว่าอาคารคุณหญิงสิน ภัคดีนรเศรษฐ
- อดีตประธานาธิบดีจิมมี คาร์เตอร์แห่งสหรัฐอเมริกา บริจาคเงินผ่านกองทุน Global Fund สร้างคลินิกดูแลผู้หญิงที่ประสบปัญหาท้องไม่พร้อม
- The Nippon Foundation แห่งประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมี Mr. Yohei Sasakawa เป็นประธาน ได้บริจาคเงินเพื่อซ่อมแซมบ้านพักฉุกเฉิน รวมทั้งอาคารต่าง ๆ ในบริเวณสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ รวม 8 อาคารที่ได้รับความเสียหายเป็นอย่างมากจากเหตุการณ์น้ำท่วมใหญ่ เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยน้ำที่มีระดับสูงระหว่าง 60 – 100 เซนติเมตร ได้ซังอยู่ทั่วทั้งบริเวณและในอาคารทั้ง 8 อาคาร เป็นระยะเวลากว่า 1 เดือนเต็ม ให้กลับคืนสู่ภาวะปกติ
- บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) บริษัท แสตนลิริ จำกัด (มหาชน) โลตัส และมูลนิธิที่อยู่อาศัย แห่งประเทศไทย ที่ได้ร่วมจับมือกันในการจัดทำโปรเจกต์ การก่อสร้างบ้านเพื่อสนับสนุนคนพิการที่สร้างจากวัสดุ plastic upcycle ภายใต้การดูแลของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ

นอกจากนั้น มีทั้งองค์กร เช่น กองทัพอากาศ และกรุงเทพมหานครที่ช่วยดูแลมาตั้งแต่เริ่มต้นในเรื่องสาธารณูปโภค ปรับปรุงถนน และภูมิทัศน์ต่าง ๆ รวมทั้งสาธารณชนที่มีจิตศรัทธาร่วมสมทบทุนมากมาย ส่งผลให้มีสถานที่รองรับที่จะดำเนินงานอย่างครบวงจรได้

การสนับสนุนด้านกิจกรรม การดูแลด้านสุขภาพและการบริจาคเครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ

หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ และ องค์กรพัฒนาเอกชน ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศจำนวนมาก ได้เป็นกำลังสำคัญของการยื่นหยัดเพื่อผู้หญิงและเด็กมาได้จนทุกวันนี้

• หน่วยงานภาครัฐ

กระทรวงสาธารณสุข โดยกรมต่างๆที่เกี่ยวข้อง และโรงพยาบาล โดยเฉพาะโรงพยาบาล ศิริธัญญา โรงพยาบาลนพรัตนราชธานี สถาบันบำราศนราดูร เช่นเดียวกับ โรงพยาบาลวชิรพยาบาล ศูนย์บริการสาธารณสุข 60 รสสุคนธ์ มโนชญากร ศูนย์บริการสาธารณสุข 15 ลาดพร้าว สถาบันป้องกันควบคุมโรคเขตเมือง โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช กรมแพทยทหารอากาศ และโรงพยาบาลรามาธิบดีเป็นหลักสำคัญในการช่วยเหลือด้านสุขภาพ ตลอดมา

• หน่วยงานธุรกิจเอกชน รวมทั้งองค์กรพัฒนาเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

หลายองค์กรให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง เช่น มูลนิธิกองทุนการกุศลสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี บริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) มูลนิธิศรีเฟื่องฟุ้ง Ladies Mission Group The Norwegian Women and Family Association มูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง บริษัท ไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน) บริษัทในเครือสหพัฒน์ปิบล จำกัด (มหาชน) บริษัท คิวพี (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท ท็อปเทรนด์ แมนูแฟคเจอร์ จำกัด บริษัท บิวตี้เจมส์ แพคตอรี จำกัด บริษัท สรรพสินค้าเซ็นทรัล จำกัด บริษัท โฟร์ยูทู โค จำกัด บริษัท โคเซ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท ไบเออร์สตอร์ฟ (ประเทศไทย) จำกัด หอการค้าร่วมต่างประเทศในประเทศไทย บริษัท ใช้เฮงเฮง จำกัด เป็นต้น

• สาธารณชน

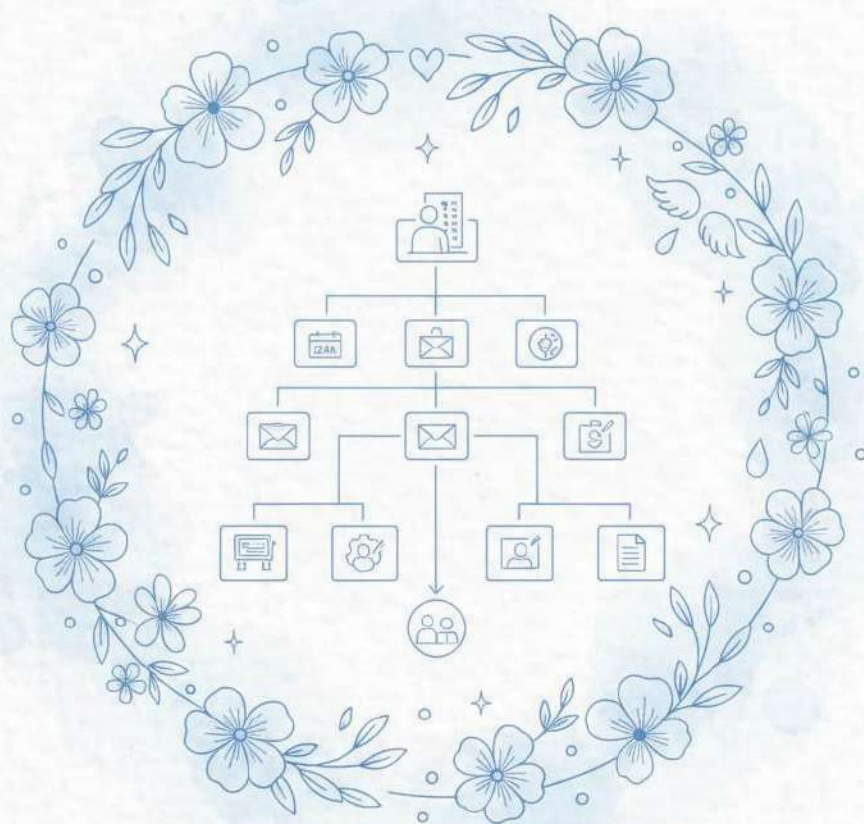
บ้านพักฉุกเฉินได้รับการสนับสนุนจาก ผู้มีจิตศรัทธามากมาย ซึ่งการสนับสนุนนั้น มาในทุกรูปแบบ ทั้งที่เป็นเงิน อาหาร เครื่องใช้ อุปกรณ์ หนังสือ เสื้อผ้า ยารักษาโรค รวมทั้งกิจกรรมที่จัดให้ผู้ประสบปัญหา และยังมีผู้ใจบุญ คุณแพทริเซีย แอนน์ ริต้า ชาวอังกฤษ ได้บริจาคที่ดิน 345 ตารางวาพร้อมอาคารที่พักอาศัย ที่บ้านบวกรกใต้ อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ หลายรายที่ให้การสนับสนุนด้านการเงิน อย่างต่อเนื่องทุกเดือน ทุกปี กว่า 20 ปีจนทุกวันนี้ เช่น คุณนวลพรรณ ลำช้า กลุ่มชินธรรมมิตร พลตำรวจเอกสันต์ ศรุตานนท์ เป็นต้น

ทั้งหมดนั้น

คือ

กำลังใจที่สมาชิกบ้านพักฉุกเฉินรวมทั้งเจ้าหน้าที่
ได้รับด้วยความซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่ง

โครงสร้างการบริหารและดำเนินงาน

โครงสร้างการบริหารและดำเนินงาน

บ้านพักฉุกเฉินเป็นภารกิจแรกและภารกิจหลักอันหนึ่งของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี และเป็นภารกิจที่ต้องอาศัยทรัพยากรจำนวนมาก เนื่องจากการบริการให้ความช่วยเหลือนั้น ผู้ประสบปัญหาไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใดตลอดช่วงที่พักพิงอยู่ที่บ้านพักฉุกเฉิน ในฐานะที่เป็นองค์กรสาธารณกุศล การบริหารงานล้วนอาศัยเงินทุนและที่เป็นเครื่องอุปโภคบริโภคที่มาจากบริจาคหรือการสนับสนุน จากองค์กร กลุ่มบุคคล และสาธารณชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ความพยายามของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในภาพรวมไม่ว่าจะเป็นการสงเคราะห์ผู้ประสบปัญหา หรือ ภารกิจในเชิงรุกที่เป็นการณ์รณรงค์เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคมที่สามารถดำเนินงาน ส่งผลที่เป็นรูปธรรมได้ตลอดเวลาที่ผ่านมา ก็เป็นเพราะความมุ่งมั่นและปณิธานที่แน่วแน่ของผู้ก่อตั้ง คือ คุณหญิงกนิษฐา วิเชียรเจริญ และคณะกรรมการรวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่สืบสานปณิธานนั้นอย่างเข้มแข็ง ความร่วมมือจากองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และธุรกิจเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ และที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน คือ ความศรัทธา และความเชื่อมั่นของสาธารณชนที่ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาที่ผู้หญิงประสบ และมุ่งมั่นที่จะยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ เพื่อให้ในปณิธานที่มุ่งมั่นจริงจังต่อการเสริมสร้างสถานภาพของผู้หญิง และต่อความพยายามที่จะสร้างสังคมที่เสมอภาค และปราศจากความรุนแรง เป็นไปได้อย่างเป็นรูปธรรม

การดำเนินงานของบ้านพักฉุกเฉิน เป็นภารกิจหนึ่งในหลายส่วนที่อยู่ในการบริหารจัดการและดูแลของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ซึ่งเป็นองค์กรสาธารณกุศล โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณให้อยู่ภายใต้พระอุปถัมภ์ ของพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตามาตุ มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 คุณหญิงกนิษฐา วิเชียรเจริญ เป็นนายกสมาคมฯ คนแรก ซึ่งเป็นผู้ปูพื้นฐานภารกิจของสมาคมฯ และสร้างฐานความศรัทธาและความเชื่อมั่นในการดำเนินงานของสมาคมฯ ตลอดช่วงเวลาเกือบ 20 ปีที่ดำรงตำแหน่ง ให้เป็นที่ประจักษ์ทั้งในและต่างประเทศเป็นอย่างดี ในช่วงเวลาดังกล่าว จากงานเชิงรับที่ดำเนินงานมาด้านเดียว งานเชิงรุกเพื่อทำงานรณรงค์ในเรื่องความเสมอภาคระหว่างหญิงชายในสังคม จึงเกิดขึ้นภายใต้การดำเนินงานของสถาบันวิจัยบทบาทหญิงชายและการพัฒนา ที่เป็นส่วนงานอีกภารกิจหลักของสมาคมฯ ดังได้กล่าวมาแล้ว และต่อมาคุณหญิงกนิษฐา วิเชียรเจริญ ซึ่งในช่วงปีพ.ศ.2536 ขณะนั้น ได้อุปสมบทเป็นแม่ชี ได้ตระหนักถึงการขยายโอกาสให้ผู้หญิงที่สนใจในพุทธศาสนาได้รับการศึกษา จึงได้ริเริ่มโครงการก่อสร้างวิทยาลัยแม่ชี ให้เป็นสถานที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีสำหรับแม่ชี ซึ่งต่อมากลายเป็น มหาปชาบดีเถรีวิทยาลัย ภายใต้การดูแลของมหามกุฏราชวิทยาลัย ดร.สุธีรา วิจิตรานนท์ จึงรับช่วงการบริหารงานในฐานะนายกสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ต่อมาอีกเกือบ 20 ปีเช่นกัน ตามด้วย ศาสตราจารย์เกียรติคุณ แพทย์หญิงเพ็ญศรี พิชัยสนธิ และคุณลานทิพย์ ทวาทศิน

ปัจจุบัน คณะกรรมการสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ประกอบด้วยกรรมการ 15 คน โดยมี แพทย์หญิง พรณพิมล วิปุลากร เป็นนายกสมาคมฯ และคุณอุษา เลิศศรีสันทัด เป็นผู้อำนวยการสมาคมฯ

รายชื่อ คณะกรรมการสมาคมฯ คณะกรรมการที่ปรึกษา อดีตนายกสมาคมฯ และผู้บริหาร ซึ่งล้วนมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการสร้างสังคมที่ปราศจากความรุนแรงสำหรับผู้หญิงและเด็ก ตามปณิธานที่คุณหญิงกนิษฐา วิเชียรเจริญ ผู้ก่อตั้ง อย่างเข้มแข็งยิ่ง รวมทั้งคณะเจ้าหน้าที่ ที่เป็นฟันเฟืองสำคัญต่อการขับเคลื่อน มีปรากฏในส่วนท้ายนี้

คณะกรรมการ กรรมการที่ปรึกษา ผู้บริหาร และคณะเจ้าหน้าที่

นายกสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ

จากซ้าย →

1. คุณหญิงกนิษฐา วิเชียรเจริญ	ปี พ.ศ. 2523 - 2539
2. ดร.สุธีรา วิจิตรานนท์	ปี พ.ศ. 2540 - 2552
3. ศ.เกียรติคุณ แพทย์หญิงเพ็ญศรี พิชัยสนิธ	ปี พ.ศ. 2552 - 2558
4. คุณลานทิพย์ ทวาทสิน	ปี พ.ศ. 2558 - 2563

แพทย์หญิง พรรณพิมล วิปุลากร ปี พ.ศ. 2563 - ปัจจุบัน

คณะกรรมการสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์พระเจ้าวรวงศ์เธอ
พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ
ปี พ.ศ. 2567 - พ.ศ. 2569

จากซ้าย →

1. พญ.พรรณพิมล วิปุลากร	นายกสมาคมฯ
2. ดร.เจริญจิต งามทิพย์พันธุ์	อุปนายก
3. คุณอาจ วิเชียรเจริญ	อุปนายก
4. ดร.เมทินี พงษ์เวช	เลขาธิการ
5. คุณวสันต์ ฝีมือช่าง	เหรัญญิก
6. คุณจรรุวรรณ เกษมทรัพย์	ผู้ช่วยเหรัญญิก
7. รศ.ดร.ศิรินทร์รัตน์ กาญจนกุลุชร	นายทะเบียน
8. คุณพงษ์ทิพย์ เทศะภู	ประชาสัมพันธ์
9. คุณกานดา ไวทยานุวัตติ	กรรมการ
10. ดร.ณฤดี เคียงศิริ	กรรมการ
11. พล.ต.ท.หญิง พจณี สุนทรเกตุ	กรรมการ
12. รศ.ดร.พาลาภ สิงหเสนี	กรรมการ
13. พ.ต.อ.หญิง พิมล พันธุ์วิไล	กรรมการ
14. ดร.ศศมณฑ์ สงวนสิน	กรรมการ
15. พญ.ศิริพร กัญชนะ	กรรมการ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

จากซ้าย

1. ศ.เกียรติคุณ พญ.เพ็ญศรี พิชัยสนิธ
2. ดร.สุธีรา วิจิตรานนท์
3. คุณลานทิพย์ ทวาทสิน
4. คุณกัญญกา โกวิทวานิช
5. คุณชลลกา เก่งระดมยิง
6. คุณณรงค์ เลิศกิตศิริ
7. คุณหญิง ดร.ณัฏฐนท ทวีสิน
8. คุณปราณี เนียมสกุล
9. ศาสตราจารย์ นพ.พิชิต สุวรรณประกร
10. รศ.ดร.นพ.พิทยา จารุพูนผล
11. ดร.ยุวัฒน์ วุฒิเมธี
12. ดร.เรื่อนแก้ว กุญยกานนท์ แบรนดท์
13. คุณวิมลศิริ เอกวาที
14. คุณสุมิตร จารุเกศนันท์
15. คุณสุรียน ศรีอรรถกุล
16. ดร.สุวรรณศิริ แยมบุปผา
17. คุณอ้อยทิพย์ เหราบัตย์

ประธาน

กรรมการที่ปรึกษา
กรรมการที่ปรึกษา
กรรมการที่ปรึกษา
กรรมการที่ปรึกษา
กรรมการที่ปรึกษา
กรรมการที่ปรึกษา
กรรมการที่ปรึกษา
กรรมการที่ปรึกษา
กรรมการที่ปรึกษา
กรรมการที่ปรึกษา
กรรมการที่ปรึกษา
กรรมการที่ปรึกษา
กรรมการที่ปรึกษา
กรรมการที่ปรึกษา
กรรมการที่ปรึกษา
กรรมการที่ปรึกษา
กรรมการที่ปรึกษา

ผู้บริหารงานในตำแหน่งผู้อำนวยการสมาคมฯ

1. ดร.เมทินี พงษ์เวช	9 ตุลาคม 2541 - 30 กันยายน 2554
1 ตุลาคม 2554 – 31 พฤษภาคม 2555
(รักษาการตำแหน่งผู้อำนวยการสมาคมฯ)
2. คุณอรุณี ศิริวัฒน์	1 มิถุนายน 2555 – 30 เมษายน 2558
3. คุณสุดาวัลย์ คมธรรม	2 พฤษภาคม 2558 – 31 สิงหาคม 2564
4. ดร.เมทินี พงษ์เวช	1 กันยายน 2564 – 30 มิถุนายน 2565
(รักษาการตำแหน่งผู้อำนวยการสมาคมฯ)

คุณอุษา เลิศศรีสันต์

1 กรกฎาคม 2565 - ปัจจุบัน

คณะเจ้าหน้าที่สมาคมฯ

ผู้อำนวยการสมาคมฯ

นางสาวอุษา เลิศศรีสันต์

ฝ่ายสังคมสงเคราะห์

1. นางสาวกรวิณท์ วรสุข	2. นายคัณฐนิคม นิโรธร
3. นางสาวดาริญา ใจจงรัก	4. นางสาวศรียุทธ อ่ำสุวรรณ
5. นางลฎาภา ชันธนิยม	6. นางสาววนพา เหมภูมิ
7. นางสนิทิ บุตรวิศา	8. นางสาวสนา มาตรศรี
9. นางอนันต์ ดิษพงษ์	10. นางทัศนีย์ ถาวจัตรัส
11. นางชนาภา ภาชนะวรรณ	12. นางพิมพ์ประพา กำณั
13. นางศิริรัตน์ ชิดนอก	14. นางสาวสุนทรี ศรีแจ่ม
15. นางสาวลดาวัลย์ กัลยา	

ฝ่ายการเงินและบัญชี

1. นางสาวกฤติญา ปรานต์ชินวร	2. นายกริธา แก้วประดิษฐ์

ฝ่ายการศึกษาและฝึกอาชีพ

1. นางสาวสุภาภรณ์ สองห้อง	2. นางโบว์ อัจปรุ
3. นางบุษบา จันทรทอง	

ส่วนประชาสัมพันธ์และหาทุน

1. นางสาววิไลภรณ์ เพียงกระโทก	2. นางสาวจิตรา นวลละออง
3. นางสาวณิชา ชมเชย	4. นางมธุร มนวรไชยภัท

ฝ่ายบริหารงานบุคคลและบริหารงานทั่วไป

1. นางรจนา ศุภเมธิน	2. นางสาวจรรยาณัฐ์ แสนภักดีไทย
3. นางมล ฐวิชิต	4. นางสาวสมคิด ท่อนจันทร์
5. นายอนงค์ วงศ์อนันท์	6. นายไพฑูรย์ เดชขาว
7. นายอนุวัฒน์ เกิดสวัสดิ์	8. นายธวัชชัย ประพันธ์ศิริ

ฝ่ายสถาบันวิจัยบทบาทหญิงชายและการพัฒนา

1. นางเรืองรวิ พิชัยกุล	2. นางสาวพัชรี แรงเขตการณ์
3. นางมนัสนันท์ เกิดวร	4. นางลักษนันท์ ชมดวง

บริษัท วิเทรอนอินเตอร์เนชั่นแนลเฮ้าส์ จำกัด

1.นางสาววิณา เขตรนคร	2.นางสาวกัญญมล ย่อมสี
3.นางสาววลัญช์ภัทร พูนมาก	4.นางสาววันทนา เกตุชิต
5.นางสาวณัฐทิศา สุนทรวิจารณ์	6.นางสาวทองน้อย วันทวี
7.นางสาวชลดาภรณ์ ไชยานะ	8.นางอรอนงค์ เสนปาน
9. นางสาวสุพัตรา ท่อนจันทร์	10.นางบังอร ทองแสนคำ
11.นางสมจิตร พ่วงพันธ์ศรี	12.นางสาวราณี ลือแก้วมา
13.นางสาวรุจาภา วงศ์อนันท์	14.นางสาววรรณิ แคล่วคล่อง
15. นางสาววิจิตรา พ่วงพันธ์ศรี	

